TÜSTAV
Ahmet Ecen
Kolleksiyonu

HALKIN KURTULUŞU

4
23 ŞUBAT 1976/250 KURUŞ

İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ ve DEMOKRATİK TÜRKİYESİ İÇİN İLERİ!

Atamanlar, Erkmenler, Burjuva Demokrasisini mi Savunuyorlar?

En gericisinden, faşistinden, liberaline kadar, bütün burjuva basını ağzına bir DEMOKRASİ lafı dolamış, veryansın ediyor. Bütçe görüşmeleri meselesi, MC iktidarının parlamento oyunlarıyla yıkılması meselesini tekrar aktüel hale getirdi. Bazı gazeteler faşist MHP'ye karşı saldırıya geçtiler. Faşist Türkeş'in sonunun yaklaştığı el altından yayılıyor. AP içindeki eski demokratlardan Sebati Ataman ve Hayrettin Erkmen'in konuşmalarına gerçek anlamlarından ayrı anlamlar yüklenerek ortalık karıştırılıyor. MC hükümetinin parlamenter yollarla düşürülmesinden, CHP-AP koalisyonundan , CHP iktidarının demokrasi için tek çıkar yol olduğundan söz ediliyor. Bazı revizyonistler, örneğin TİP Genel Başkanı Behice Boran, MC koalisyonu düşürülmelidir. Parlemontadan daha demokratik bir hükümet çıkarılmalıdır diyor. Türkiye'de burjuva demokrasisinin varlığı hakkındaki kendi tezleriyle bir arada alındığında, bu sözler, faşist tırmanıştan geriye dönüş, burjuva demokrasisine dönüş anlamını taşıyor.

Gene tescilli revizyonistlerden Yalçın Küçük ise, el altından faşist baskı ve terörü savunuyor ve MC iktidarı 1977'ye kadar devam etmeli, bu arada CHP güçlenmelidir, diyor. Bir yandan da bir hükümet değişikliğini faşist tırmanıştan geri dönüş ve yeniden burjuva demokrasisi olarak ilan ediyor.

Faşistlerin ve gerici burjuvaların oluşturduğu MC hükümeti içindeki çatlakların artması üzerine, CHP yöneticileri ve karınca ezmez lideri Ecevit, tescilli anti-komünist kesildiler. Kendi reformist iktidarlarının nasıl komünizmi önleyeceğini ballandıra ballandıra anlatıyorlar. "Aşırı uçlar"

De.sa.6'da

Rüşvet, Sömürü ve Yağma Düzeni Olan Kapitalizmin Ayrılmaz Bir Parçasıdır

Amerikan Lockheed uçak şirketinin dünya çapında rüşvet dağıtmasının yankıları hala sürüyor. Para yediği iddia edilen veya kesinlikle anlaşılan önde gelen devlet adamları ve siyasi partiler listesine her geçen gün yeni isimler ekleniyor. Türkiye'de Nezih Dural'a gönderilen 13 milyon liranın ne olduğu, kimlere verildiği ise, hala ortaya çıkmadı. Burjuva yayın organları her gün yeni belgeler yayınlıyor, yorum ve demeçler birbirini izliyor.

RÜŞVET, KAPİTALİZMİN AYRILMAZ BİR PARÇASIDIR.

Rüşvet, bütün sınıflı toplumların,özellikle de kapitalist sistemin ayrılmaz bir parçasıdır. Kapitalizmin son aşaması, tekelci aşaması olan emperyalizm döneminde rekabet daha da şiddetlenip yıkıcı bir hal aldı. Tekellere boyun eğmeyi reddedenler, rüşvet, şantaj ve şiddetle yola getiriliyorlar. Tekeller arasında sürüp giden bu mücadele, rakiplerin fizik olarak ortadan kaldırılmasına kadar varıyor.

Günümüzde yeni bir emperyalist paylaşım savaşı şartları gün geçtikçe olgunlaşmaktadır. İki süper gücün başını çektiği silahlanma yarışı her gün biraz daha kızışıyor. Dolayısıyla silah satıcısı tekeller arasındaki rekabet, daha da şiddetlenip yoğunlaşıyor. Diğer silah tekelleri gibi Lockheed'in de dünyada ve Türkiye'de dağıttığı rüşvetler, bu azgınlaşan rekabetin bir sonucudur.

SADECE LOCKHEED'İN DAĞITTIĞI RÜŞVETTEN SÖZ ETMEK HALK ÜZERİNDEKİ HER TÜRLÜ AZGIN SÖMÜRÜ VE BASKIYI GÖZ ARDI EDİYOR.

Üstelik, bizim gibi yarı-sömürge ülkelerde rüşvet alıp vermek artık gelenek halini almıştır. Vatandaş rüşvet ödemeden işini göremez hale gelmiştir. Ama nedense, 13 milyonluk rüşvet olayı açıklandığı günden bu yana, burjuva basını, günlerce başka bir şeyden söz etmez oldu. Kapitalist sistemin böylesine doğal bir olayını sanki ilk defa oluyormuş gibi öne sürmek halkın üzerindeki her türlü azgın sömürüyü göz ardı ediyor.

Asıl yapılması gereken şey, sadece bir tek rüşvet olayını dallanıp budaklandırmak değil,yolsuzlukları, ahlaksızlıkları ve bunların kaynağını teşkil eden iğrenç sömürü düzenini bütün yönleriyle açığa çıkartmaktır.

Traktör karaborsacılığından kimler milyonlar vuruyorlar?

Lastik üretiminde ne gibi dolaplar dönmektedir?

Demir-çelik karaborsasından vurulan milyonlar kimlerin kasasına doluyor?

Vergi iadeleri, banka kredileri kimlere verilmektedir?

Sadece bunlar değil, MC iktidarının düzenlediği katliamlar, yurtseverlere yapılan işkenceler, faşist terör yüzünden halkın geceleri sokağa çıkamaz olduğu Sivas'ta, Malatya'da, Araban'da, yurdun her yanında sürdürülen faşist uygulamalar bir gözler önüne serilmelidir.

Yüzbinlerce işçinin sendikasız, sigortasız, kölece çalıştırıldığı; milyonlarca yoksul, topraksız köylünün ağa ve tefecilerin iğrenç zulmü altında yaşadığı; yuvası dağıtılan, eşinden ayrılan binlerce öğretmenin yurdun bir ucundan diğer ucuna sürüldüğü, memurların her türlü demokratik haktan yoksun bırakıldığı; Kürt milletinden emekçi halkın komando terörü altında inletildiği bu sömürü, zulüm ve baskı düzeni son bulmadan rüşvetin, yolsuzluğun kökü kazınamaz.

REVİZYONİSTLERİN VE FAŞİSTLERİN ENGELLEME ÇABALARI KÂR ETMEDİ.

ADANA HALKI BÜTÜN TERTİPLERE RAĞMEN İŞÇİ GECESİNİ YAPTI

REVİZYONİSTLER İŞÇİLERİN GÖZÜNÜ KORKUTMAK İÇİN "DAVETİYE ALAN VE DAĞITANLAR TUTUKLANDI" DİYE YALAN HABER YAYDILAR.

Adana'daki devrimci kuruluşlarca 29 Ocak gecesi düzenlenen "işçi gecesi" ni engellemek için valisi, polisi, faşisti, revizyonisti; kısacası tüm gerici güçler ellerinden geleni yaptılar. Onlar işçilerin, köylülerin, devrimci öğrencilerin ve yurtseverlerin biraraya gelmelerinden , devrimci bir birlik oluşturmalarından korktular. Ama bütün çabaları boşa çıktı. Adana halkı bütün baskı ve tertiplere rağmen gericilerin kafalarına vura vura İşçi Gecesini yaptı. Çünkü İşçi Gecesini yapmak, faşistleri ve modern revizyonistleri yenilgiye uğratmak, Adana'daki demokratik mücadele açısından çok önemliydi. Halk bunun bilinciyle en doğal demokratik hakkına sahip çıkarak gücünü gösterdi.

FAŞİSTLER, REVİZYONİSTLER VE REVİZYONİST-REFORMİST SENDİKA AĞALARI KOL KOLA, HALKIN MÜCADELESİNİ ENGELLEMEK İÇİN ELLERİNDEN GELENİ YAPTILAR.

Gece için gerekli izin valilikten alındıktan sonra, salon müdürlüğü ile anlaşma yapıldı. Gecenin devrimci niteliği anlaşılınca gerici güçler harekete geçtiler. Gerici basın faşistleri ve gericileri kışkırtmak için asılsız yazılar yazmaya başladı. Satılmış Tercüman Gazetesinin 27 Ocak tarihli sayısında: "Bu geceye valilik izin vermemeliydi. Zaten polis ve vilayet, bu geceyi yapanlara müsaade ederse, biz toplanıp o gece kapalı spor salonunun altını üstüne getirip, memleketi komünistlere peşkeş çekmek

De.sa.6'da

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI
tekstil
İnönü Cad. Eski Müze ... No. 1 Kat : 3 Adana
: 104 06
: 167 40
ÖZBUCAK ŞUBE BAŞKANLIĞI

D U Y U R U

Sendikamız Güney Bölge Temsilciliğinden aldığımız yazı, aşağıya aynen alınmıştır.
Buna göre hareket edilmesini rica ederiz.

Saygılarımızla.

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI
GÜNEY BÖLGESİ ÖZBUCAK ŞUBESİ
Sekreter / Başkan
Mehmet ERB... Mehmet BULUT

ÖZBUCAK ŞUBE BAŞKANLIĞI'NA,
A D A N A

SON GÜNLERDE İMZASIZ VE KİME AİT OLDUĞU BİLİNMEYEN BİLDİRİLER DAĞITILMAKTA, BİLETLER SATILMAKTADIR.
BU TÜR DAVRANIŞLARI MAKSATLI VE MAHZURLU BULUYORUZ.
SENDİKAMIZ KANALI İLE OLMAYAN HİÇBİR ŞEYE KATILMAMAK, DİSİPLİNLİ OLMANIN GEREĞİDİR.
BU HUSUSTA YÖNETİM KURULUNUZUN HASSAS DAVRAN... TEMSİLCİSİ İLE TEMSİLCİLERİN DİKKATLERİNİN ÇEKİLMESİNİ ... EDERİM.

SELAHATTİN ...
Güney Bölge Temsilcisi

Tekstil Sendikası'nın Güney Bölge Temsilciliğinin yayınladığı duyuru ile Tercüman gazetesinde çıkan haberin fotokopileri.

Tercüman
... Zaten polis ve vilayet, bu geceyi yapanlara müsaade ederse,biz toplanıp o gece Kapalı Spor Salonunu altını üstüne getirip, memlekett komünistlere peşkeş çekmek isteyenlere hadlerini bildireceğiz.

Araban Köyü Emekçileri Sesleniyor

BASKI VE ZULÜM ARABAN KÖYÜ HALKINI YILDIRAMAZ

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNE

Halkın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin bayrağını yükselttiğiniz bu dönemde, bizden sizlere selam olsun. Bizler Suruç Araban Köyü emekçileri olarak, gazetenizin ilk sayısını aldık, okuduk. Kurtuluşumuz için vereceğimiz mücadelede, bize yol gösteren, ışık tutan gerçekçi bir yayın organına kavuşmanın mutluluğu içindeyiz. Açık faşist diktatörlüğü kurma çabası içersinde olan sermaye iktiradının, biz yurtsever köylüleri de kapsayan baskılarını, kamu oyuna duyuracağınız inancıyla, bunları sizlere yazıyoruz.

Tırmanışını sürdüren faşizm, baskılarını, yoğunlaştırdığı ülkemizde, emekçi yurtsever biz köylüleri de yıldırmak, sindirmek istemektedir.

Halkımızın uyanışı ve devrimci mücadelesi karşısında rahatsız olan ve sömürüsünü devam ettiremeyeceğini anlayan hakim sınıflar, yurtseverler üzerinde baskı kurarak bunu gerçekleştirme yolunu seçmiş bulunuyorlar. Bu nedenle, ülkenin bağımsızlığını savunan, sömürüye karşı çıkan, işçi, köylü, öğretmen, memur, öğrenci ve tüm yurtseverler kıyılıyor, sürülüyor, öldürülüyor.

KÖYÜMÜZ HİÇBİR GEREKÇE GÖSTERİLMEDEN SARILIP,BASILDI.

Tezgahlanan faşist baskıların bir yenisi köyümüz üzerinde uygulandı. 26.1.1976 tarihinde gece saat 23 sıralarında 350 asker, 15 arabayla köyümüz hiç bir gerekçe gösterilmeden sarılarak basıldı. Bu sarılmada bir işgal havası vardı. Tüm köy evleri rahatsız edilircesine arandı. Köylüler yıldırılmak, korkutulmak istendi. Neticede birkaç yasal kitap dı-

De.sa.6'da

GAZETEMİZİN I. VE 2. SAYILARIYLA "HALKIN KURTULUŞU ÇIKARKEN" BROŞÜRÜ TOPLATTIRILDI

"Halkın Kurtuluşu'na Yapılan Faşist Baskı ve Uygulamalar, Halkımıza Yapılan Baskı ve Zulmün Bir Parçasıdır

"HALKIN KURTULUŞU" nun 4. sayısının çıktığı şu günlerde gazetemize karşı yapılan faşist baskı ve uygulamalar yoğunlaşmaktadır. Hakim sınıflar halkımızın yükselen mücadelesini bastırabilmenin, kırıntı halinde de olsa demokratik hak ve özgürlüklerinin tamamını elinden alabilmenin hesabı içindeler. Gazetemize yapılan faşist baskı ve uygulamalar; halkımızın yükselen Bağımsızlık ve Demokrasi mücadelesinin bir parçası olan "faşizme karşı eylem birliği" nin kurulmasını önlemek, halkın elini, kolunu bağlayıp, sesini boğmak çabalarının devamıdır.

Daha gazetemiz çıkmadan İstanbul'da, Kayseri'de, Reşadiye'de afiş yapıştıran devrimciler polis tarafından gözaltına alınıp, tutuklandılar.

1. sayımız Samsun mahkemesinin kararıyla toplattırıldı. Aynı kararla "HALKIN KURTULUŞU ÇIKARKEN" başlıklı tanıtma broşürümüz de toplattırıldı.

2. sayımız, İstanbul 10. Asliye Ceza Mahkemesinin 76/17 sayılı kararıyla, "İdil'de katledilen yoksul kürtlerin ölüleri yerde kaldı" haberi ve "HALKIN KURTULUŞU sordu, ELKA işçileri ve ASİS genel başkanı cevap verdi" başlıklı röportaj "cezai takibi gerektirir nitelikte görüldüğü" gerekçesiyle toplattırıldı.

Daha bu karar alınmadan, Adana'da polis gazetemizin 2. sayısından 6.000 tanesine keyfi olarak el koydu. Valiliğin emriyle gazetemizin dağıtımının yapıldığı kitapçı dükkanını basan polis bu arada yasak olmıyan bazı kitaplara da el koymuş, dükkan sahibini, Anadolu bölgesi temsilcimiz olan arkadaşımızı ve gazetenin dağıtımına yardım eden iki devrimciyi göz altına almıştır. Polis yetkilileri gazetemizi "illegal" olarak nitelemiş, kendi deyimleriyle "büyük operasyonu (!)" bu yüzden yapmışlardır. Göz altına alınan devrimciler, poliste iki gün işkence gördükten sonra, savcılıkça serbest bırakılmışlardır.

Hakim sınıflar şunu iyi bilsinler ki: Yaptıkları baskı ve zulüm, ne kadar yoğun olursa olsun, Halkın Kurtuluşu'nu engelliyemiyeceklerdir.

İŞÇİLERİN VE KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE'Sİ İÇİN İLERİ!

HALKIN KURTULUŞU

İstanbul Tutuklu ve Mahkûmlarla Dayanışma Derneği Kuruldu

DERNEK, KURULUŞ AMACINI AŞAĞIDAKİ BASIN BİLDİRİSİYLE AÇIKLADI.

Bir avuç işbirlikçi ve toprak ağası halkımız üzerinde kanlı baskı ve zulüm uygulamaktadır.

Emperyalizm ve faşizme karşı bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi veren işçilerimize, öğrenci gençliğimize ve diğer bütün emekçilere her gün kurşun yağdırılmakta ortaçağ işkenceleri uygulanmakta, ölüm ve yıllar boyu süren hapis cezaları verilmektedir.

Anayasa'ya aykırılığı dolayısıyla iptal edilen Devlet Güvenlik Mahkemeleri halkımız üzerinde faşist baskıların bir aracı olmaya devam etmektedirler. Kanuni örgütler 141. maddeden yeni gizli örgüt isnadıyla yargılanmakta ve kapatılmaktadır. 142, 146 ve diğer faşist maddeler halk yığınlarının hergün biraz daha yükselen mücadelelerini sindirmek, yıldırmak ve gözdağı vermek için kullanılmaktadır.

Anayasa'da yer alan kişi hak ve özgürlükleri

De.sa.6'da

DOĞAN LASTİK, AK-AR, ŞAHSUVAR, UYGUN PLASTİK ARÇELİK İŞÇİLERİ HEP BİR AĞIZDAN HAYKIRIYORLAR

Faşist Kanun Tasarılarının Kanunlaşmasını Engelleyelim

Halkın bütün kesimleri üzerine yöneltilen baskı, zulüm ve terörü kanunileştirmek,buhranın bütün yükünü emekçi kitleler üzerine yıkmak isteyen Amerikancı faşist MC iktidarı, faşist bir diktatörlüğe geçişi kolaşlaştıracak girişimleri yoğunlaştırıyor, yeni yeni faşist kanun tasarılarını Meclis'e sevkediyor.

Arkadaşlarımız, emekçi sınıf ve tabakaların en doğal hak ve özgür-

De.sa.6'da

Şahsuvar işçileri, faşist kanun tasarılarının çıkışını, mevcut devlet mekanizmasının faşistleştirilmesi olarak görüyorlar.

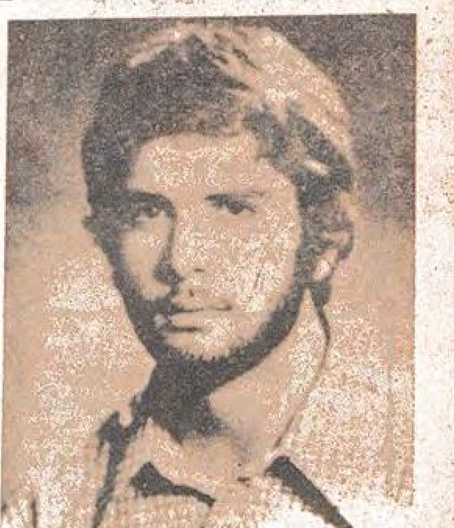
Faşistler Kan ve Ateş Saçmaya Devam Ediyor

SEMİH ERBEK ve MUSTAFA SARGIN ÖLDÜRÜLDÜ

POLİSİN VE SİVİL FAŞİST ÇETELERİN ELELE SÜRDÜRDÜKLERİ CİNAYETLERİN ARKASI KESİLMİYOR.

Sınavları engellemek ODTÜ'nün de diğer öğrenim kurumları gibi kapanmasını sağlamak amacıyla 3 Ocak 1976 sabahı durakları basan, ODTÜ otobüslerine saldıran, öğrencilere ateş açan faşistlerin yaraladığı Semih Erbek, kırk gün ölümle pençeleştikten sonra, 11 Şubat 1976 günü, hastanede öldü.

Aradan iki üç gün geçti, geçmedi, bir devrimcinin daha ölüm haberi duyudu: "Analar Mitingi" nin çağrı bildirilerini dağıtırken, 30 Ocak günü,Aydınlıkevler'de polis tarafından kurşunlanan Mustafa Sargın, yaralanışından iki hafta sonra, kurtarılamıyarak ölmüştü. Ölüm olayının hemen ardından, Ankara DGB başkanı Cevher Ürek'in yaptığı açıklamaya göre, Mustafa Sargın'ı kurşunlayan, polis memuru Halil Yazıcı'ydı.

Faşistlerin katlettiği bir yurtsever: Semih Erbek

FAŞİSTLER CENAZE TÖRENLERİNE BİLE TAHAMMÜL EDEMİYORLAR.

Semih Erbek'in ölüm haberinin duyulması üze-

De.sa.6'da

Kurtuluş Savaşları Cephesinde ...

Kolombiya Halkının Mücadelesi Yenilmez

Kolombiya Halk Kurtuluş Ordusu Kuvvetleri, ülkenin kuzeydoğusunda bulunan hükümet kuvvetlerine karşı, onların silah depolarına karşı, büyük toprak sahiplerine ve gericiliğin ajanlarına karşı saldırılara başladılar. Merkezi Magdena'da, Kurtuluş Ordusu Kuvvetleri, kukla ordunun kuvvetlerine saldırdı. Bir subay öldürüldü, birçok asker de yaralandı. Uraba'da Halk Kurtuluş Ordusu savaşçıları, hükümet kuvvetlerinin bir bağlantı merkezini kuşatıp gerici kuvvetlerle çetin bir çarpışmaya tutuştular. Savaşçıların saldırıları karşısında kukla askerler istasyonu terketmek zorunda kaldılar. Büyük miktarda savaş malzemesini Halk Kurtuluş Ordusu Kuvvetleri'ne bıraktılar. Cordoba'nın güneyinde Bayatagua'da çetin çatışmalar oldu. Basının bildirdiğine göre, Halk Kurtuluş Ordusu Kuvvetleri yüzlerce köylünün desteğiyle, Penaldelsükre'de malikanelere saldırdılar. Büyük toprak sahiplerinin topraklarına el koydular. Bunları yoksul köylülere paylaştırdılar. Köylülerle birleşen savaşçılar, elkoydukları toprakların savunmasını da teşkilatladılar. Casuslara ve hainlere karşı bir dizi eylem düzenlediler, birçoğunu yok ettiler. Kolombiya Halk Kurtuluş Ordusu'nun eylemleri, gerici diktatörlüğe karşı halk savaşının yoğunlaşmasının bir belirtisidir. Kolombiya halkı, silahlı savaşı zaferin kazanılmasında bir zorunluluk, eski devlet cihazının parçalanması'nda ve halk iktidarının kurulmasında vazgeçilmez bir araç olarak görüyor.

Mücadele içinde çelikleşen genç partizanlar, yeni Kolombiya Devleti'nin ilk çekirdekleridir. Bu durumu kabul etmiyeceği su götürmez bir gerçek olan gerici sınıflar, çıkarlarını korumak için her yola başvuruyorlar. Burjuva diktatörlüğünün organlarını güçlendiriyorlar. Kolombiya halkının mücadelesini boğmak için, cinayetler işliyor, yurtseverleri, savaşçıları hapsediyorlar. Kurtuluş kuvvetlerine karşı peşpeşe yöneltilen son eylemler dizisi bunun açık bir göstergesidir. Kolombiya Halk Kurtuluş Ordusu'na karşı, askere alınan ihtiyatların dışında, onbeş bin kişilik 4.tugay gönderildi. Ristrio adı verilen bu harekât yalnızca şehirlerde değil, kırlarda da geniş bölgelere yayılıyor. İktidardaki gericiler, Kurtuluş kuvvetlerini ve kendileri için tehlike arzeden yerleşim bölgelerini yok etmek istiyorlar. Ama kukla ordunun kuvvetleri bu defa da başarıya ulaşamadılar. 4. Tugayın harekâtı, Halk Kurtuluş Ordusu'nun mücadelesi karşısında başarısızlığa uğradı. Bu, bir defa daha gösteriyor ki, Kolombiya halkının mücadelesi yenilmez. Kolombiya Marksist-Leninist Komünist Partisi'nin yönetimindeki Halk Kurtuluş Ordusu, gelecekte, yerli hakim sınıflara ve Amerikan emperyalizmine karşı, nihai kurtuluşun yolunu açan, nice zaferler kazanacaktır.

Demokrasi Nedir?

-2-

BURJUVA DEMOKRASİSİ VE FAŞİZM

FAŞİZM BURJUVAZİYİ KURTARABİLDİ Mİ? ASLA! HEPİMİZİN BİLDİĞİ GİBİ, FAŞİST DİKTATÖRLÜKLER TEKER TEKER YIKILDI, YIKILMAYA DEVAM EDİYOR. İŞÇİ SINIFI VE EZİLEN HALKLAR KAZANDIKLARI HER YENİ ZAFERLE BURJUVAZİNİN VE ONUN KANLI DİKTATÖRLÜĞÜ FAŞİZMİN EBEDİYEN YOK OLMASINI, İNSANLIĞIN SÖMÜRÜSÜZ VE BASKISIZ BİR TOPLUMSAL DÜZENE KAVUŞMASINI HER GÜN BİRAZ DAHA YAKLAŞTIRIYOR.

KURTULUŞUN ANCAK SOSYALİZMLE GERÇEKLEŞECEĞİNİN BİLİNCİNDE OLAN DEVRİMCİ PROLETARYA, BUNUN İLK ADIMININ DEMOKRATİK DEVRİM OLDUĞUNU BİR AN BİLE UNUTMAZ, DEMOKRASİNİN ANCAK DEVRİMLE GERÇEKLEŞECEĞİNİ SAVUNUR. AMA HİÇ BİR ZAMAN, KENDİSİ İÇİN DEMOKRASİNİN PROLETER DEMOKRASİSİ OLDUĞUNU İLERİ SÜREREK, TEKELCİ-BURJUVAZİNİN DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİ GASBETMESİNE SEYİRCİ KALAMAZ.

Bundan aşağı yukarı 200 yıl kadar önce, Avrupa'nın bazı ülkelerinde ortaçağın karanlığı yırtıldı. Feodalizm denen ve bütün toprakların mülkiyetine sahip olan toprak ağalarının, emirlerinde bulundurdukları toprak kölelerini merhametsiz bir şekilde sömürmesi, ezmesi demek olan bir zulüm düzeni yıkıldı. Tarih çarkının ileriye doğru dönmesinde yeni bir aşamayı temsil eden bu önemli gelişme, bütün halkı "eşitlik, özgürlük, kardeşlik" bayrağı altında toplayan burjuvazinin önderliğindeki geniş emekçi kitlelerinin kahramanca mücadelesiyle gerçekleşti.

Burjuva devrimleri, feodalizmin dar kabuğunda sıkışıp kalan üretici güçlerin açılıp serpilmesi için uygun ortam yarattı. Teknikte, bilimde, sanayide muazzam bir ilerleme oldu. Feodal düzene karşılaştırıldığında çok açık bir ilerleme olmasına karşılık kapitalizm, başta işçi sınıfı olmak üzere bütün emekçiler için yine de baskı ve zulümden başka bir anlam taşımıyordu. Özel mülkiyete ve sömürüye dayanan bir üretim biçimi yıkılmış, yerini bir başkası almıştı. Toprak kölelerinden farklı olarak işçiler özgürdüler, pazardaki diğer mallardan hiç bir farkı olmayan iş-güçlerini istediği patrona satmakta, hatta satmamakta serbesttiler. Ama bu, öyle bir özgürlüktü ki, işgücünü satmadığı anda işçiyi açlık, sefalet ve ölüm bekliyordu.

Son derece ağır çalışma şartlarında, günde 16 saat çalıştırılan işçiler, çalışma güçlerini kendileri için daha elverişli şartlarda satmak için giriştikleri uzun ve çoğu zaman kanlı mücadeleler sonunda, başta iş gününün 8 saate indirilmesi olmak üzere, örgütlenme, toplanma, işçi sınıfının çıkarlarının açıkça savunulması ve propaganda edilmesi gibi demokratik hak ve özgürlükleri elde etti. Gerçekte kapitalistlerin özgürlüklere hiç tahammülleri yoktu, ama alaşağı edilmektense bunlara katlanarak egemenliklerinin süresini uzatmayı yeğ tutuyorlardı.

Geçen sayımızda belirttiğimiz gibi, en mükemmel şekliyle bile burjuva demokrasisi, daima sınırlı, güdük, sahte ve iki yüzlüdür. Zenginler için bir cennet, yoksul ve sömürülenler için ise bir tuzak ve bir aldatmacadır. Özgürlükler üzerine söylenmiş parlak cümlelerle süslü anayasalar ve kanunlar üzerinde şekillenen burjuva cumhuriyet, kapitalistlerin işçi sınıfı ve bütün emekçi halk üzerindeki diktatörlüğünü gizlemeye yarayan bir örtüden başka bir şey değildir.

FAŞİZM EMPERYALİST DÖNEMİN ÜRÜNÜDÜR.

20. yüzyılla girilmesiyle birlikte kapitalizmin rekabetçi dönemi kapandı. Birbirleriyle girişikleri amansız rekabet sonunda, gittikçe artan sayıda burjuva iflasa ve yıkıma sürüklendi. Buna paralel olarak üretim ve sermaye belli ellerde yoğunlaştı. İki elin parmak sayısı kadar az sayıda tekel, kapitalist ülkelerdeki bütün ekonomik hayatı avuçlarının içine aldılar. Sanayiye, bankacılığa, ticarete tamamen hakim oldular. Eskiden birbirinden bağımsız olarak hareket eden sanayi ve banka sermayesi birleşip, kaynaşarak finans kapitali meydana getirdi. Kendi ülke sınırlarına sığmayacak kadar devleşen tekeller, özellikle dünyanın geri kalmış ülkelerine -ve tabii sanayileşmiş ülkeleredesermaye ihracına başladılar. Bu tekeller uluslararası bir nitelik kazandı ve dünyayı kendi aralarında paylaştılar. Tahakkümleri altına aldıkları ülkelerin ham madde kaynaklarını ve her türlü zenginliklerini tam bir aç gözlülükle yağmaladılar.

İşte emperyalizm denilen bu aşamada kapitalizm, iyiden iyiye gericileşti. Eskiden nisbeten "barışçı" bir şekilde gelişebilirken, bu aşamada şiddet, tahakküm, saldırı ve savaş onun başlıca yöntemleri oldu. Çünkü kapitalizm gelişmesinin son noktasına varmıştı. Alabildiğine yayılmış, bütün dünya pazarlarını ele geçirmiş, kabına sığmaz hale gelmişti. Gelişiminin son noktasına varan her şey gibi, artık o çöküşünün eşiğine ulaşmıştı. Nasıl sonuna kadar şişen bir balon biraz daha şişince patlarsa, tıpkı öyle o da patlayacaktı. Bünyesindeki bütün çelişmeler had safhaya varıncaya kadar, ötesinde ücretli kölelik sistemi kapitalizme son verecek olan işçi sınıfı devriminin olduğu noktaya kadar, keskinleşmişti.

Bu şartlarda ve çelişmelerin özellikle şiddetlendiği ülkelerde burjuvazi, egemenliğini eski yöntem ve biçimlerle devam ettiremez hale geldi. Hele 1917 Ekim'inde Rusya'da patlak veren büyük proleter devrimden sonra, halk kitlelerinin mücadelesini bastırmakta hepten yetersiz kaldı. Esas olarak zaten özgürlük düşmanı bir eğilimi olan finans-kapital, işte bu şartlarda son egemenlik biçimi faşizme yöneldi. Halkın direnişini kırabildiği her ülkede, İtalya'da, Bulgaristan'da, Almanya'da, İspanya'da, Portekiz'de halk kitlelerinin sahip olduğu hak ve özgürlükleri ayak altına alan faşist diktatörlüklere baş vurdu.

Peki, faşizm burjuvaziyi kurtarabildi mi? Asla! hepimizin bildiği gibi, faşist diktatörlükler teker teker yıkıldı, yıkılmaya devam ediyor. İşçi sınıfı ve ezilen halklar kazandıkları her yeni zaferle burjuvazinin ve onun kanlı diktatörlüğü faşizmin ebediyen yok olmasını, insanlığın sömürüsüz ve baskısız bir toplumsal düzene kavuşmasını her gün biraz daha yaklaştırıyor.

Faşizm, canını proletaryaya teslim etmek üzere olan burjuvazinin umutsuz ve son bir çırpınışından başka bir şey değildir. Kendi ömrünü biraz daha uzatmak amacıyla faşizme başvuran burjuvazi, uyguladığı dayanılmaz sömürü ve terörle sadece yıkılışını hızlandırır.

Faşizm, finans-kapitalin emekçi kitleleri karşı giriştiği en acımasız bir saldırı, sömürü ve işkence hareketidir.

Faşizm önüne geçilmez bir ırkçılık ve yağmacılıktır.

Faşizm, kudurgan bir gericilik ve karşı devrim mekanizmasıdır.

Ve işte bu yüzden faşizm, işçi sınıfının ve geniş emekçi kitlelerin can düşmanıdır. O, uyguladığı dayanılmaz sömürü ve zulüm, işlediği cinayet ve katliamlarla halk kitlelerinin büyük nefretini üzerine çeker. Her türlü şiddet aracılığıyla halka saldıran faşizm, kitlelerinde şiddete başvurmasını getirir. Karşı devrimci şiddete devrimci şiddetle karşılık vermek gerektiğini hayatın ateşi içinde bütün işçilere, köylülere öğretir.

Kurtuluşun ancak sosyalizmle gerçekleşeceğinin bilincinde olan devrimci proletarya, bunun ilk adımının demokratik devrim olduğunu bir an bile unutmaz. Demokrasinin ancak devrimle gerçekleşeceğini savunur. Ama hiç bir zaman, kendisi için demokrasinin proleter demokrasisi olduğunu ileri sürerek, tekelci-burjuvazinin demokratik hak ve özgürlükleri gasbetmesine seyirci kalmaz. "Ne farkeder, burjuva demokrasisi de burjuva devletinin bir biçimidir, faşizm de", "burjuvazi faşist baskıları arttırdıkça kendini yok oluşa götürüyor" türünden saçma ve kitleleri pasifizme iten bir anlayışa asla göz yummaz.

Sınıf bilincinde olan bir işçi, kazanılan demokratik hakları her şart altında korunmasına, onlardan yararlanarak ve halkın mücadelesinin gücüne dayanarak yeni haklar elde etmeye özen gösterir. Demokratik haklar uğruna yürütülen mücadelenin, proleter demokrasisi uğruna mücadeleyi unutturmayacağını, tersine onun bir parçası olduğunu bilir. Demokratik hakların kazanılması uğruna mücadeleyi devrim mücadelesine tabi kılmak, yığınları bu mücadele için de eğitip örgütlemek gerektiğini savunur.

Devrimci proletarya hareketi, faşizmin, demokratik hak ve özgürlükleri ortadan kaldırmasına karşı en önde savaşır, halka önderlik eder, en geniş kitleleri mücadeleye sevkeder.

Burjuvazinin en azgın kesimleri, faşist diktatörlükten önce de devlet mekanizmasında mevzilere sahiptir. Elindeki mevzileri genişletme, bunları bir araç olarak kullanarak faşist diktatörlüğü tezgahlamak peşindedirler. Devrimci hareket, her dönemde, faşizme karşı birleşebilecek bütün güçleri birleştirmek, seferber etmek ve faşistleri bütün mevzilerden söküp atmak göreviyle yükümlüdür.

Faşist diktatörlük tehlikesinin, faşizmin, bütünüyle ortadan kaldırılması, onun dayandığı kapitalist iktisadi ve siyasi yapının bütün geri dönüş imkanlarıyla birlikte yok edilmesine bağlıdır. Faşizmi mezarına gömecek olan proletarya önderliğinde kurulacak işçi-köylü ittifakına dayanan halk cephesinin zaferidir.

EMPERYALİST BOYUNDURUK ALTINDAKİ ÜLKELERDE DURUM NEDİR?

Bizim gibi emperyalist sömürü ve tahakküm altındaki ülkelerde feodalizmin kalıntıları hala yaşanmaktadır. Toprakton ve örgütlerden yoksun olan köylüler amansız bir baskı altındadır. Ulusal mesele çözümlenmemiştir. Bu ülkelerde burjuva demokrasisi yoktur. Tabii onun gereği olan demokratik hak ve özgürlükler de ya hiç yoktur, ya da olanları kapitalist ülkelerdekilerden çok daha sınırlı ve baskı altındadır. Örneğin, bizim ülkemizi ele alalım: kişilerin en temel hakları olarak kabul edilen düşünce, örgütlenme özgürlüğünden söz edebilirmiyiz? Faşist Mussolini İtalya'sından alınan ceza kanununun 141 ve 142. maddeleri ile düşünme ve örgütlenme özgürlüğü ayaklar altına alınmıştır. Hakim sınıflar görüşlerini istediği gibi yaymakta özgürdürler, ama işçiler, köylüler hele bir sömürüden, baskıdan, kurtuluşun sosyalizmle gerçekleşeceğinden söz etmeye görsün, hemen yakasına yapışılır. İşçiler, kendi sınıfının çıkarını savunan partileri açıkça kuramazlar, halkın kurtuluşunu savunan gazeteler sonu gelmeyen baskılar altındadır. Grevler yasaklanır. İnsanlara polis ve MİT işkencehanelerinde öldüresiye işkence edilir. Toplantı, miting, yürüyüş düzenleyerek sesini duyurmak isteyen, çeşitli yollarla engellenir. Hepsini sıralamaya kalksak, bunlara gazetenin sayfaları yetmez.

Emperyalizm ve işbirlikçi hakim sınıflar, bu ülkelerde, demokrasinin önündeki temel engellerdir. Onların egemenliğine son vermeden demokrasinin gerçekleşebileceğini, işçi sınıfını ve tüm emekçi halkı kandırmayı meslek edinmiş revizyonistler, oportünistler ve reformistler iddia edebilir ancak. Özgürlüğün zerresine bile tahammül edemeyen işbirlikçi hakim sınıflar, şartların kendileri için tamamen kötüye gittiği durumlarda halkın direnişini bastırarak faşizme yönelmek isterler.

Ne var ki, sonucu faşistler değil halkın mücadelesi noktalayacaktır. Ve zafer, emperyalizmin ve faşizmin değil, bütün ülkelerin işçilerinin ve ezilen halklarının ve onların, uğrunda nice şehitler verdikleri, nice fedakarlıklara katlandıkları yüce devrimlerin olacaktır.

İSPANYA'DAKİ LİBERALLEŞME MASALI, MONARŞİST-FAŞİST REJİMİN KANLI ve BASKICI NİTELİĞİNİ GİZLEYEMEZ

Amerikan emperyalizminin uşağı Juan Karlos'un iktidara gelişinden beri faşist rejimin propagandası, Amerikan emperyalist basını ve bir dizi Batı Avrupa kapitalist ülke basını, güya şu anda İspanya'da oluşan sahte demokratik açılma veya liberalleşme süreci hakkında yaygaralar kopardılar ve koparıyorlar. Demokratlaşma veya liberalleşme denilen bu süreç, Juan Karlos'un şahsında Franko'suz Frankoculuğu sürdürmek için İspanyol faşist oligarşisinin ve Amerikan emperyalizminin giriştiği manevradan başka bir şey değildir. Bu çerçeve içinde İspanyol faşist hükümetinin başkanı Navarro, İspanyol parlamentosuna sözde bir liberal reform planı sundu. Faşist başbakanın aldatıcı beyanatlarına göre planın amacı, ne yüzeyde kalan ne de orijinal olan sınırsız bir demokrasi yaratmaktır. Tabii ki faşizm altında ezilen İspanyol halkı için bu, celladın cinayetini gizlemek için söylediği sözlerden başka bir şey değildir. Faşist yöneticilerin demagojisi uşaklarıyla birlikte yönettikleri liberalleşme masalı, gerçeği, yani İspanyol faşist rejiminin kanlı ve baskıcı niteliğini asla gizleyemeyecektir.

İspanyol halkı, monarşist faşist rejimin liberalleşme masalıyla aldatılamaz.

Faşizm, belli bir iktisadi ve siyasi düzenin, yani kapitalizmin bir ürünüdür. Bir diktatörün ya da celladın ismine bağlı olmakla kalmaz, halkı sömüren ve ezen bütün bir sınıfa bağlıdır. Franko öldü ama faşizm yokolmadı. Faşizm İspanya'da hayatın her alanında egemendir. Faşist devlet memurlarından ve Amerikan emperyalizmin ajanlarından meydana gelen Faşist Navarro hükümeti, eskiden var olan aynı araçlar ve aynı kanlı yöntemlerle, Franko celladının yönetiminde tasarlanmış aynı eski faşist kanunlarla hüküm sürüyor. Tutuklamalar, hapisler, işkenceler, katliamlar, izlemeler bugün İspanya'da var olan baskıcı polis rejiminin olağan belirtileridir. Monarşist faşist rejim, binlerce anti-faşist İspanyol yurtseverini hapiste tutuyor. Bu vahşi polis baskısı, hiç bir demokratlaştırma veya liberalleştirme maskesi tarafından yalanlanamaz.

HALKLAR FAŞİZMDEN VE EMPERYALİZMDEN DAHA GÜÇLÜDÜR.

Faşizm, vahşi ve kanlı idi ve gene öyle. Faşizm demokratlaşamaz, liberalleşemez. Faşizm, burjuvazinin en vahşi, en kudurgan güçlerinin, halkın devrimci mücadelesini kanla ve ateşle bastırmak isteyen güçlerin temsilcisidir. Faşizm, halk kitlelerinin mücadelesi ona öldürücü darbeyi vurup, ülkenin siyaset sahnesinden onu kovana kadar iktidarda kalacaktır. Bu nedenle İspanyol halkı, monarşist faşist rejimin liberalleşme masalıyla aldatılamaz.

İspanyol halkı, demokrasiye doğru açılma yaygaraları koparan reformist, revizyonist ve diğer hainlerin propagandasına da aldanmayacaktır. Faşist Ordu ve Polis, masum kişileri öldürürken, rejim en vahşi şiddet ve terörle hüküm sürerken hangi liberalleşme sürecinden söz edilebilir? Binlerce siyasi mahkum hapiste çürürken, Juan Karlos'un bir kaç on kişiye varan adi mahkumu affetmesine liberalleşme denilebilir mi? Rejimin uşakları olan ve şimdi özgürlüklerin var olduğunu, demokrasinin yakınlaştığını söyleyen Gonzales, Kamaşo'nun sloganları nedeniyle rejimin liberalleşmesinden söz edilebilir mi? Sermayenin ve kilisenin bazı siyasi partilerinin açık toplantılar düzenlemesine liberalleşme denilebilir mi? Sahte liberalleşmenin yalancı niteliği yalnızca İspanya gerçeği ile değil, faşist başbakan Navarro'nun ilan ettiği sözde liberal olan reform programı ile de ortaya çıkıyor. Bu programa göre, liberalleşmenin temeli şu andaki kanunlara, baskı ve sömürüye, yağmaya ve Amerikan emperyalizmine boyun eğişi olacaktır. Sözde liberal olan tedbirler arasında kadınlara da tahta geçme imkanı veren, tahtın veraseti kanunundaki değişiklik yer alıyor. Tabii ki, tahta geçecek olanlar kraliyet ailesindeki kadınlardır. Bunda şaşacak hiç bir şey yok. Kukla Juan Karlos, her yola baş vurarak tüm gücüyle halkın öfke okyanusuna karşı durmak zorunda olan çürümüş faşist rejimini sağlamlaştırmak istiyor. Aldığı tedbirleri liberalleşme cilası altında gizleyerek polis terör ve şiddetini arttırıyor. Ama Juan Karlos'un ve onu tahta çıkaranların bu manevraları başarısızlığa uğrayacaktır.

Faşizme karşı savaşı hiç bir zaman bırakmayan İspanyol halkı, İspanyol Komünist Partisi (Marksist-Leninist) ve FRAP'ın yönetiminde anti-faşist mücadelesini yoğunlaştırıyor. Bu mücadelede İspanya monarşist-faşist rejimini destekleyen diğer ülkelerin, emperyalist, gerici ve faşist güçlerini kararlılıkla teşhir eden bütün dünya halklarının yardımından yararlanıyor.

İspanyol halkı, güçlü bir mücadeleyle muhakkak kutsal amaçlarını gerçekleştirecektir. Halklar faşizmden ve emperyalizmden daha güçlüdür. Zaman onların lehine, özgürlük ve bağımsızlık davası için, devrim davası için çalışıyor.

Haftalık Gazete
* Sahibi: M. Zeki GÜMÜŞEL
* Sorumlu Yazı İşleri Md.: Osman ARKIŞ
* Yönetim Yeri: Alayköşkü Cad. 12/302 Cağaloğlu-İSTANBUL
* Yazışma Adresi: P.K.1107 Sirkeci-İSTANBUL
* Abone Şartları: Yurtiçi yıllık:125.-TL.
Altı aylık: 65.-TL.
Yurtdışı yıllık:200.-TL.
Altı aylık:100.-TL.
* İlan Şartları: Santimi 30.-TL.
* Dizgi: Olimpiyat IBM Dizgi Bürosu
* Baskı: Saygı Reklam ve Matbaacılık
* İst. Dağıtım: Fuat Büte
* Ank. Dağıtım: Fikri Nigiş
* Ege Dağıtım : Orhan Özgişman

HALKIN KURTULUŞU

Faşistlerin Sonu Nedir?

Almanya'nın Başbuğu (Führer'i) Hitler'in sonu

ALMANYA'DA EKONOMİK VE SİYASİ BUNALIM

Birinci Emperyalist paylaşım savaşından yenilmiş olarak çıkan Almanya 1918 sonlarında derin bir ekonomik ve siyasi buhran içine düşmüştü. Yeni sömürgeler elde etmek amacıyla savaşa giren Alman tekelci burjuvazisi hem istediklerine kavuşamamış, hem de Versailles antlaşmasıyla ağır bir darbe yemişti. Sınıf mücadelesi gün geçtikçe sertleşiyor, işçi sınıfı ve yoksul köylülük yeni mevziler elde ediyordu. Alman işçi sınıfı Rosa Lüxemburg ve Karl Liebneckt gibi komünistlerin önderliğinde Münih ve Berlin'de ayaklandı. Kasım 1918 de Sovyet Cumhuriyeti'ni ilan etti. Büyük bir korkuya kapılan gerici sınıflar Sosyal-Demokrat'ların işçi sınıfına ihanetlerinden de yararlanarak Spartakist'lerin hareketini kanla bastırdı. R. Lüxemburg, K. Liebneckt ve binlerce komünist hunharca öldürüldüler. Buna rağmen işçi sınıfının ve yoksul köylülüğün mücadelesini tamamen ezemediler. İşçiler ve köylüler; 8 saatlik işgünü, toplu sözleşmelerin genelleştirilmesi, işsizlik sigortası, "işyeri konseyleri" nin seçimle oluşturulması, gündelikçi köylülerin de sendikal örgütlenmesi ve toplu sözleşme yapabilmesi, işsizlik sigortasından yararlanması haklarını söke söke aldılar. Büyük sanayiciler macera düşkünlerinden, sabıkalılardan oluşan "mücadele birlikleri" kurmaya başladılar. Hitler'in Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi (Nazi) de bu örgütlerden biriydi.

HİTLER'İN MÜNİH DARBESİ

Hitler, Nazi partisine girdikten sonra çeşitli dalaverelerle partinin başkanlığını eline geçirdi. Partisini güçlendirmek için her yola başvuruyordu. Kasım 1923'de Bavyera'nın karışık siyasi durumundan yararlanarak iktidarı ele geçirebileceğini umuyordu. Ama düzenlediği darbe başarısızlıkla sonuçlandı ve hapse atıldı. Hapisten çıktıktan sonra, iktidara gelebilmek için Sanayici'lerin Ordunun ve Kilise'nin desteğini kazanması gerektiğini düşünüyordu.

Kapitalizmin 1929'da başlayan kaçınılmaz buhranı Alman burjuvazisine büyük darbe indirdi. Kapitalistler bunalımdan kurtulmak için, devletten, işçi ücretlerini indirmesini, toplu sözleşme sistemini kaldırmasını, sendikaların çökertilmesini, özel teşebbüsün vergi muafiyeti ve devlet yardımı gibi yollarla desteklenmesi taleplerinde bulunuyorlardı. Büyük toprak sahipleri de "buhran yardımı" ve koruyucu gümrük tedbirleri istiyorlardı

KAPİTALİSTLER KESENİN AĞZINI AÇIYORLAR.

Tekelci kapitalistler devletten bunları isterken bir yandan da çıkarlarına hizmet eden siyasi örgütleri güçlendirmeye çalışıyorlardı. Nazi partisinin büyük sanayiciler, bankerler ve büyük toprak sahiplerinden aldığı yardım gitgide artıyordu. Thyssen, Kirdorf, Bosch gibi tekelci burjuvalara sonradan Krupp da katıldı. Hitler, Deutsche Bank, Dresdener Bank, Commerz und Privat Bank gibi bankalardan da hatırı sayılır miktarlarda yardım görüyordu. Metalurji konsorsiyumunun sahibi E. Kirdorf 1 Mayıs 1936'da "Bütün hayatımı yeniden gözden geçirdiğimde, bana uzun bir ömür bahşeden ve böylece tam gerektiği bir anda sevgili Führer'imizin yardımına koşmama imkan veren tanrıma nasıl şükredeceğimi bilemiyorum." diyordu. Büyük sanayici, banker ve büyük toprak sahiplerinin maddi desteği sonucu Hitler 1930 Eylül seçimlerine, herbirinin altında özel birer araba olan bin konuşmacının bir yıl boyunca halka açık 1.000 toplantıya katılmalarıyla hazırlanabiliyordu.

Komünistlerin Berlin Yürüyüşü - Temmuz 1932
Alman Komünistleri, Nazilerin her türlü baskı ve terörüne rağmen mücadelelerini sürdürdüler.

Sosyalist Sovyetler Birliğine saldıran Faşist Alman Ordularına karşı yiğitçe savaşan Sovyet partizanlarından bir grup dinlenme sırasında. Alman işgali altında bulunan bölgelerde verilen partizan savaşı Kızıl Ordunun zaferini hızlandırdı.

ORDU VE POLİS DE NAZİ'LERİ DESTEKLİYOR.

Hitler başkan olduğunda Nazi Partisi Almanya'daki yüzlerce gerici örgütten biriydi. Hitler partisini güçlendirmek için her yola başvuruyordu. Katiller, kadın tüccarları, homoseksüel sapıklar, beyaz zehir düşkünleri, sabıkalılar, onun için hepsi birdi. 1921 yılında bu adamlardan oluşan, vurucu bir güç olarak "hücum takımları" S.A. ları kurdu. 1923 Ağustos'unda da "Muhafız Kolları" S.S.ler kuruldu. S.A.'lar ve S.S.'ler grev ve direnişlere saldırıyor, işçi toplantılarını, mitingleri basıyor, komünistleri, ilericileri, cumhuriyetçileri dövüyor, yaralıyor, öldürüyorlardı. İtalyan faşistleri gibi vur-kaç taktiğiyle hareket ediyorlardı. Genel kurmay Nazi'lerin askeri bölgelerde talim yapmalarına izin verip, askeri öğretmenleri bunların eğitimiyle görevlendirdi. Polis Nazi'lerin saldırganlıklarına göz yumuyor, hakimler cumhuriyetçilere yüzlerce yıllık cezalar verirken Nazi'leri açıkça kayırıyorlardı. 1923 darbesiyle vatana ihanet suçunu işleyen Hitler, müebbed hapse mahkum edilmesi gerekirken, 9 ay sonra kefaletle tahliye edilmek üzere 5 yıl hapse mahkum edilmişti. Devletin desteği Nazi'leri daha da saldırganlaştırıyordu. Amaçları kitleleri yıldırıp sindirmekti. Hitler daha sonraları "bizim gelişmemizi önliyebilecek bir tek tehlike vardı; hasmımızın bu gelişmemizin ilkesini, özünü kavraması ve daha ilk günden itibaren en gaddar bir şekilde, yeni hareketimizin çekirdeğini kırmasıydı." diyordu. Goebbels ise "Eğer rakibimiz ne kadar zayıf olduğumuzu bilebilseydi bizi muhtemelen un ufak ederdi. Çalışmalarımızı daha başından kana boğup ezerdi." der.

NAZİLERİN KİTLELERİN GÖZÜNÜ BOYAMAK İÇİN YAPTIKLARI SAHTEKARLIKLAR.

Nazi partisi 1929'lara kadar oldukça yavaş gelişti. Kapitalizmin 1929'larda etkisi iyice artan genel bunalımından etkilenen sınıf ve tabakalardan Nazi partisi saflarına katılanlar giderek artmaya başladı. Naziler, ekonomik ve sosyal buhranın darbelerinden etkilenen orta ve küçük burjuvazinin taleplerine sahtekarca sahip çıkarak kitlelerin gözünü boyuyorlardı. Hitler, Nazi iktidarında işsizlerin iş sahibi olacağını, köylülere toprak dağıtılacağını faizciliğin kaldırılacağını, Almanya'ya huzur ve istikrar getireceğini vadediyordu. G. Strasser adındaki Nazi önderi kitlelerin anti-kapitalist duygularını sömürmek için "Biz Nasyonal Sosyalistler kapitalizme ve emperyalizme karşı mücadele bayrağını açıyoruz." diyordu. Naziler işçi sınıfını kandırmak için, azılı sosyalizm düşmanı olmalarına rağmen partilerinin adını Nasyonal Sosyalist Alman İşçi Partisi koymuşlardı. Goebbels "Bütün Almanya'nın, hatta bütün Avrupa'nın tek gerçek sosyalistleri bizleriz." diye bağırıyordu. Naziler gençliği saflarına çekmek için "Güçlü Almanya" sloganlarıyla gençliğin heyecanlarını ve bunalımlarını sömürerek onları çeşitli isimlerdeki spor kulüpleri ve gençlik teşkilatlarında topluyorlardı.

FÜHRER (BAŞBUĞ) İKTİDARDA

Naziler bütün propagandalarında Almanya'yı buhrandan çıkaracak, onu dünyanın en güçlü, yenilmez ülkesi haline getirecek tek insanın Hitler olduğunu işliyorlardı. Führer Almanya'nın tek kurtarıcısıydı. Goering "Katolikler papayı, dinî ve manevi bütün meselelerde nasıl yanılmaz sayarlarsa, bizde aynı derin inançla Führer'in, halkın manevi ve sosyal ihtiyaçlarıyla ilgili her konuda yanılmazlığına inanırız." diyordu. Tekelci burjuvalardan Thyssen daha 1922'de "Bizi bu sefaletten kurtaracak bir kurtarıcı bekliyoruz. Ama o nereden gelecek?" diyordu.

Öte yanda Alman hakim sınıfları çıkarlarını koruyacak adamın, Hitler'in, adım adım iktidara yaklaşmasını destekliyorlardı. Hitler 30 Ocak 1933'de onbir sandalyesinden üçüne Nazilerin sahip olduğu bir hükümetin başbakanı olarak Almanya'nın başına geçti. Başbakan yardımcısı Von Papen "Hitler'i köşeye sıkıştırdıklarından, kabinenin çoğunluğu, ordu ve yüksek dereceli memurlar gibi baskı grupları tarafından kolayca denetlenebileceğinden" sözediyordu. Çok geçmeden olaylar, böyle düşünenlerin yanıldıklarını gösterdi.

FAŞİST S.A. ve S.S.LER "YARDIMCI POLİS" SAYILIYORLAR.

Hitler, Goering gibi has adamını Prusya içişleri bakanlığına getirmişti. Goering vakit geçirmeden bütün Nazi olmıyan memurları polis kadrolarından atarak yerlerine denenmiş Nazileri getirdi. 4 Şubat'ta çıkarılan bir hükümet kararnamesiyle polise her türlü muhalif gazeteyi ve açık toplantıları yasaklama yetkisi verildi. Bir başka kararla S.A.'lar ve S.S.'lerden kurulu 50.000 kişilik "yardımcı polis" örgütü kuruldu. Goering polise verdiği emirde "devlete karşı düşmanca davrananlara karşı acımadan silah kullanılmasını, kullanmayanların cezalandırılacağını" söylüyordu. Nazilerin terörü iyice azmıştı. Berlin'de gece evine dönen işçiler dövülüyor yada öldürülüyordu. Resmi rakamlara göre 30 Ocakla 5 Mart arasında 51 anti-faşist öldürüldü.

"KOMÜNİST İHTİLALİ HAZIRLANIYOR" PALAVRASININ ALTINDA YATAN GERÇEK.

Devlet dairelerini yahudilerden ve politik yönden istenmeyen kişilerden, yani Nazi olmıyanlardan temizlemek için 7 Nisan 1933 de "Kamu Hizmeti Kariyerinin Islahı" adında bir yasa çıkarıldı. Hitler halkın gözünü korkutup, diktatörlüğünü sağlamlaştırmak için komünistlerin korkunç bir ayaklanma hazırlığı içinde olduğu palavrasını sıkıyordu. 24 Şubat'ta polis komünist parti merkezini bastı. Goering pek yakında girişilecek bir komünist ihtilali ile ilgili önemli belgeler bulunduğunu iddia etti. Ama bunların neler olduğunu açıklıyamadı. Bu provakasyon tutmayınca Goebbels yeni bir oyun tezgahladı. 27 Şubat'ı 28 ine bağlayan gece Alman meclis binası, Reichstag S.S.'ler tarafından kundaklandı. Hükümet bunu komünist ihtilalin başlangıcıymış gibi göstererek anayasal hürriyetleri ortadan kaldırıp "Olağan üstü hal" ilan etti. Yayınlanan kararnamede "Kişi özgürlüğü, fikirlerin serbestçe açıklanma hakkı, basın özgürlüğü üzerine sınırlar konulması, toplantı ve dernek kurma haklarının sınırlandırılması, posta, telgraf ve telefon muhaberelerinde gizliliğin kaldırılması, ev arama izinlerine, müsadere ve mülkiyet sınırlamalarına kanuni sınırların ötesinde de müsaade edilmiştir." deniliyordu. Başlıyan dönem yalnız Alman halkına değil, Dünya Halklarına kan kusturtan, 40 milyondan fazla insanın ölümüne yol açan vahşetin ve zulmün en korkunç örneklerinin görüldüğü, emperyalist emeller uğruna dünyanın harp meydanına döndüğü bir dönemdi.

NAZİLER NE VAAT ETTİLER; NE OLDU?

Naziler iktidara geçtikten sonra sahtekarca vaatlerinin altında yatan halk düşmanı yüzleri açığa çıktı. Binlerce insan toplama kamplarına atıldı. İnsanları yakmak için özel fırınlar yaptırıldı. Akla gelmedik işkence ve öldürme yöntemleri geliştirildi. Naziler Almanya'yı ve işgal ettikleri ülkeleri tam bir hapishane ve mezbahaya çevirdiler. Alman halkının ekonomik durumu Nazilerin vaatlerinin tersine gitgide dayanılmaz bir hal aldı. 1933-35 arasında işçi ücretleri % 25-40 oranında düşürüldü. Üstelik gayri safi ücretlerin % 20-30'u da çeşitli isimler altında vergi diye kesiliyordu. Çalışma süresi 10 saati buluyordu. 1934 1935'de çalışamıyacak derecede iş hastalığına yakalanan işçi sayısı 1933'e göre %20, 3 oranında yükseldi. İşçi sendikaları kapatıldı. Kısa sürede 16.000 küçük tüccar iflas etti. Tarım işçileri kölelik şartlarında çalıştırıldılar. Çıkarılan kanunlarla toprak sahiplerine işçilerine para cezası verme, dayak atma gibi feodal haklar tanındı.

HİTLER'İN KANLI DİKTATÖRLÜĞÜNÜN SONU

Nazilerin dış politikası ise başka uluslara karşı düşmanlık ve emperyalist yayılma temeline dayanıyordu. Hitler Almanya'nın kurtuluşunun doğuda Sovyetler Birliği'nin işgalinden geçtiğini söylüyordu. Nazi Almanyası 1936'dan itibaren gitgide dünya barışını tehdit eder oldu. Amerika, İngiltere, Fransa gibi emperyalist ülkeler Hitler'e, Sovyetler Birliği'ndeki proletarya iktidarını yok edecek bir güç gözüyle bakıyorlardı. Bu yüzden alttan alta prim veriyorlardı. Bu saldırgan politika bütün dünyayı kana bulayan, 40 milyon insanın ölümüne yol açan, şehirlerin haritadan silindiği, Avrupa'nın harabe haline geldiği ikinci emperyalist paylaşım savaşını doğurdu.

Savaşın ilk yılları Naziler için ardarda kazandıkları zaferlerle geçti. Ta ki, Stalingrad önlerine kadar. Stalin'in önderliğinde Sovyet halkı Stalingrad önünde Nazi ordularına büyük bir darbe vurdu. Kızıl Ordu'nun kazandığı Stalingrad zaferi savaşın kaderini değiştirdi. Kızıl Ordu'nun doğu cephesinde kazandığı zaferler; müttefiklerin batıdan ilerlemesi Nazi imparatorluğunun sonunu getirdi. Hitler Berlin'deki sığınağında Kızıl Ordu birlikleri tarafından kıstırıldı. Almanya'nın başına geçmesinden oniki yıl üç ay sonra 30 Nisan 1945 günü ağzına bir kurşun sıkarak intihar etti. Bir hafta sonra da Almanya teslim oldu.

REVİZYONİSTLERİN ÇABALARI FAŞİZME KARŞI EYLEM BİRLİĞİNİ ENGELLEYEMEZ

GAZİANTEP DE ANTİ FAŞİST YURTSEVER GÜCBİRLİĞİ KURULDU

Uzun zamandan beri Gaziantep'de, faşizme karşı mücadelede güçbirliği sağlamak için bazı dernek ve kuruluşlar tarafından çaba sarfediliyordu. Faşizmin tırmanışının artması bu çabayı hızlandırdı. Buna rağmen bir müddet devrimci, demokrat ve ilerici kuruluşlar arasında güçbirliği sağlanamadı. Bunun sebebi bizlerin ve diğer devrimci örgütlerin güçbirliği konusundaki tecrübesizliği ve esas olarak da revizyonistlerin, daha sonra da burjuva sosyalisti yeni revizyonistlerin bu çabaları engellemeleriydi.

Bundan önceki güçbirliği kurma çabası, bizlerin de yanlış olarak bazı sloganların güçbirliğinin sloganları olarak kabul edilmesi için ısrar etmemizi fırsat bilen başta revizyonist TSİP yöneticileri, daha sonra da yeni revizyonist İplik-İş ve Devrimci Kültür Derneği yöneticileri tarafından başarısızlığa uğratıldı. Ancak yurtseverliğin ve devrimciliğin bilincinde olarak faşist tırmanışa ve kıyımlara karşı yeniden güçbirliği çağrısında bulunuldu.

Güçbirliği toplantılarında üzerinde tartışılması gereken şeyin sloganlar olmayıp, güçbirliğine katılan örgütlerin faşizme ve faşist tırmanışa karşı olan yanlarının üzerinde durulması gerektiği belirtildi. Ancak revizyonistler ve onların pareleline düşenler peşinen güçbirliğinin ileride düzenleyeceği eylemlerde sosyal emperyalizm ile ilgili sloganların kullanılmaması üzerinde ısrar ettiler.

REVİZYONİSTLERİN FAŞİZME KARŞI MÜCADELE EDEMEYECEKLERİ BİR KERE DAHA ORTAYA ÇIKTI.

Devrimciler bu günlerde Malatya'da, İdil'de, İstanbul, Ankara ve daha bir çok ilimizde faşist saldırıların arttığını, yurtseverler ve başta işçi sınıfı olmak üzere bütün emekçilerin mücadelesini önlemek için oyunlar düzenlendiğini ileri sürerek bütün dernek ve kuruluşlar arasında ortak ilkeler tesbit edilmesini istediler. Sözlü ve yazılı sloganların üzerinde tartışılmamasını, bunun serbest bırakılmasını istediler. TSİP revizyonistleri güç birliğinin eylemlerinde sosyal emperyalizmin teşhiri ile ilgili sloganların kullanılmamasını sağlayamayınca anti-faşist güçbirliğinden çekildiler. İplik-İş 'in, DKD'nin ve TÖB-DER'in bir kısım yöneticileri üç aşağı beş yukarı aynı şeyleri tekrarlıyarak güçbirliğinden çekildiler.

Böylece revizyonistlerin faşizme karşı mücadele edemeyecekleri bir kere daha ortaya çıktı. Çünkü eğer mesele yoğunlaşan faşist baskılar ol saydı, faşizme hedef olan herkesin anti-faşist güçbirliğine katılması gerekirdi. Zaten devrimciler bu konuyu sürekli gözönünde bulundurarak son derece esnek davrandılar ve faşizmin hedefi olan herhangi bir örgütün, güçbirliğinin dışında kalmasına sebep olacak davranışlardan kaçındılar. Ancak revizyonistler şartlı mücadele ile ortaya çıkınca devrimciler onlara kararlılıkla karşı koydular. Sonuç revizyonistlerin kendilerini tecrit etmeleri oldu.

Daha sonra anti-faşist güçbirliği faşist baskıları ve kıyımları protesto etmek amacıyla en yakın tarihte bir gösteri düzenlemeyi ilke olarak kabul etti.

Biz güçbirliğine katılanlardan beş dernek olarak bütün devrimci ve yurtseverleri Gaziantep anti-faşist güçbirliğini desteklemeye ve her yerde anti-faşist güçbirlikleri oluşturmaya çağırırız.

YAŞASIN GAZİANTEP ANTİ-FAŞİST GÜÇBİRLİĞİ.
KAHROLSUN FAŞİZM,
KAHROLSUN FAŞİSTLER.
NE AMERİKA NE RUSYA,
YAŞASIN İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYESİ.

KADIN HAKLARINI KORUMA VE GELİŞTİRME DERNEĞİ

GAZİANTEP ODTÜ-DER

ÜNALDI DEVRİMCİ KÜLTÜR DERNEĞİ

DÜZTEPE HALKLA YARDIMLAŞMA VE KÜLTÜR DERNEĞİ

GAZİANTEP YÜKSEK ÖĞRENİM DERNEĞİ

SİYASİ TUTUKLULAR KATLİAMLARI PROTESTO İÇİN

açlık grevine başladı!

YÜKSELEN FAŞİST BASKILAR VE ESTİRİLEN TERÖR HALKIMIZIN MÜCADELESİNİ DURDURAMAYACAKTIR!

Bizler, Sağmalcılar'da yatan 27 siyasi tutukluyuz. Malatya, Adıyaman, Zeytinburnu ve Tophane olaylarını ve her geçen gün artan faşist baskı ve uygulamaları protesto etmek amacıyla 3 Şubat'ta açlık grevine başladık.

Açlık grevinde bizimle beraber, diğer suçlardan yatan arkadaşlarımız da var. Yüz kişi kadar başlattığımız eylemi kamu oyuna duyururuz. Mücadelemiz sadece dışarıda değil, burada da devam ediyor. Dışarıdaki devrimci arkadaşlarla beraberiz. Başlattığımız 5 günlük mücadele, sizlerle beraberliğimizi, halkımızın yanında olduğumuzu göstermek içindir.

Yükselen faşist baskılar ve estirilen terör halkımızın mücadelesini durduramayacaktır!

KAHROLSUN FAŞİZM!

YAŞASIN HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ!

SAĞMALCILAR CEZAEVİNDE AÇLIK GREVİNDE OLAN TUTUKLULAR

HALKIN KURTULUŞU'NUN NOTU: Tutuklular, açlık grevine başladıklarını bir çok gazeteye bildirmelerine rağmen, bunun basında yer almadığını söylüyorlar.

TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİNDE NELERE DİKKAT ETMELİYİZ?

2

İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE

Geçen sayımızda toplu sözleşme görüşmelerine nasıl hazırlanmamız gerektiğini anlatmaya çalışmıştık. İşçilerle patron arasındaki ücret pazarlığında, işçilerin tam bir birlik ve dayanışma içinde iş bırakmaya hazır olması gerektiğini de en önemli nokta olarak tesbit etmiştik. İş bırakmaya, greve hazır olmalıyız. Çünkü patron en çok fabrikasında işin durmasından korkar. İş bırakıldığı, meta üretilmediği için kârım azalacak, köle gibi çalıştırdığım işçiler kendi güçlerini anlayıp bundan sonra da bana baş kaldırmaya devam edecekler diye korkar. Kendi fabrikalarında ücretleri, sosyal hakları, iş garantileri için mücadele eden işçiler iktidara karşı da mücadele ettiklerini öğreneceğinden, işçilerin, bir gün burjuvazinin iktidarını devirip kendi iktidarını kuracaklarından korkar. İşte bunun için patronlar bin türlü yolla işçilerin mücadelesini bölmeye ve yok etmeye çalışırlar.

Öyleyse birincisi; toplu sözleşmeler yaklaştığında patrondan ne isteyeceğimizi bilmeliyiz. Sendikamızı taleplerimizi doğru tesbit etmeye zorlamalıyız. Sendika yöneticileri toplu sözleşmesi yaklaşan işçilerle sık sık toplantılar yapmalıdır. Geçen toplu sözleşmedeki eksiklikler, uygulanmayan maddeler tesbit edilmeli, istenen ücret zammı kararlaştırılmalı, iş güvenliği, işçi sağlığı ve iş garantisi konusundaki talepler bir bir ortaya konulmalıdır.

İster Türk-İş'e, ister DİSK'e, isterse bağımsız bir sendikaya üye olalım sendika yöneticilerini bizden habersiz, bizim taleplerimizi hiçe sayarak toplu sözleşme görüşmelerine oturmaktan alıkoymalıyız.

İkincisi ve en önemlisi tam bir birlik içinde tek bir yumruk gibi iş bırakmaya hazır olmalıyız. Patron bilmeli ki, isteklerimizi kabul edip toplu sözleşmeye imzayı basmazsa işçiler grev silahına baş vuracaklar, fabrikada üretimi durduracaklar, grevi bir mücadele okulu olarak kullanacaklardır. Üyesi olduğumuz sendika toplu sözleşme görüşmelerinden önce bizi mücadeleye hazırlamıyorsa, bilelim ki bu sendika yöneticileri patron önünde boyun kırarak çanta dolusu parayı cebine koyacak, patronun istediği toplu sözleşmeye de imzayı basacaktır. Bir sendika yöneticisinin kim olduğu, kime hizmet ettiği her zaman anlaşılabilir. İşçilerin şikayetleriyle ilgilenip ilgilenmediğine, işçilere devrimci teoriyi, devrimci mücadeleyi öğretip öğretmediğine, yaşadığı hayata, kaç para aldığına, kaç para harcadığına bakarak onu hemen tanıyabiliriz. Ama bazı usta işçi sınıfı hainleri vardır ki, kendilerini gizlemesini pek iyi bilirler. Şöyle bir baksan ondan iyi işçi lideri, mücadeleci insan yokmuş gibi görünür. Böyleleri laf etmeyi, dert dinlemeyi de iyi bilirler. İşte hem bu usta sendika ağaları ve hem de bütün sendika yöneticilerinin kime hizmet ettiği toplu sözleşme görüşmelerinde ortaya çıkar. Çünkü bir de bakarsın ki "şöyle iyi bir toplu sözleşme" diye yutturmaya çalıştıkları toplu sözleşmeler işçilerin değil, patronun istediği toplu sözleşmelerdir.

Öyleyse bir kere daha görüyoruz ki sendikaların yönetimlerini sendika ağalarından temizlemek, insanca yaşamak için ücretini arttırmak isteyen, bütün işçilerin boyunlarının borcudur. İşçi sınıfı mücadelesini büyük bir inanç ve kararlılıkla sürdüren, işçilerin güvenini kazanmış işçi liderleri sendika yönetimine gelmedikçe sendika üyesi olmak fazla bir şey kazandırmaz.

TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİNE BÜTÜN İŞÇİLER KATILMALI MIDIR?

Toplu sözleşme görüşmeleri nasıl yürütülmeli, hangi talepler geri dönülmemesi gereken esas taleplerdir? Bunları konuşmadan önce bu gün binlerce işçi tarafından tartışılan ve tartışılması gereken bir meseleyi gözden geçirelim.

Ağaç Sanayii İşçileri Sendikası -ASİS tüzüğüne göre işçiler, toplu sözleşme görüşmelerine topluca katılırlar. Böylece ASİS'e üye olan ağaç sanayi işçileri toplu halde sendika yöneticilerini ve işçi temsilcilerini patronla pazarlıkta denetlemek, gerektiğinde müdahale etmek imkanını buluyorlar. Her toplu sözleşme maddesi görüşmeye katılan işçilerin tümü tarafından oylanarak kabul ediliyor. İşçileri toplu halde tam bir birlik içinde karşısında görmek patronu korkutuyor. Patron sendika yöneticilerini ve işçi temsilcilerini satın alma denemelerine girişemiyor.

TÜRK-İŞ VE DİSK YÖNETİCİLERİNİN İŞÇİLERİN TOPLUCA TOPLU SÖZLEŞMEYE KATILMALARINDAN ÖDLERİ KOPUYOR.

İşte bütün bu nedenlerle DİSK ve Türk-İş yöneticileri işçilerin toplu sözleşme görüşmelerine katılmalarından korkuyorlar. Çünkü o zaman işçiler bu sendika ağalarının gerçek yüzlerini göreceklerdir.

Gazetemizde de yazdığımız gibi, geçenlerde, ASİS'e üye ELKA'lı işçiler toplu sözleşme görüşmelerine katılacaklar ve disiplin kurulunda da işçilerin çoğunlukta olmasını istiyorlar diye ELKA işçilerini desteklemediğini ilan etti. DİSK yöneticileri gerekçe olarak, işçilerin görüşmelere katılmasının çok sayıda işçi çalışan fabrikalarda imkansız olduğunu, yüzlerce işçinin katıldığı toplu sözleşme görüşmelerinde düzen sağlanamıyacağı; toplu sözleşmelerde ancak tecrübeli ve bilgili yöneticilerin başarı sağlayabileceği görüşlerini ileri sürüyorlar. Gerçekten de bu görüşler akla yatkın gelebilir. Fakat DİSK yöneticileri bu gerekçeler doğru olduğu ve bu gerekçeleri benimsedikleri için böyle konuşmuyorlar. Onlar asıl gerçek yüzlerinin böyle görüşmelerde açığa çıkmasından ve koltuklarını kaybetmekten korkuyorlar. DİSK yöneticileri ASİS yöneticilerine ve ELKA işçilerine görünüşte böyle söylerken, içlerinden "siz de kim oluyorsunuz, sendika yöneticileri patronla toplu sözleşmeleri imzalar olur biter" diyorlar. Aslında DİSK yöneticilerinin işçilerin görüşmelere katılmasını istememelerindeki gerçek sebep budur.

BÜTÜN İŞÇİLER; DİSK'Lİ SENDİKA AĞALARINA KARŞI MÜCADELE EDEN ASİS'İN VE ELKA İŞÇİLERİNİN YANINDA YER ALMALIDIR!

Elbette bütün işçiler, sadece işçilerin toplu sözleşme görüşmelerine katılmasını değil, disiplin kurulunda işçilerin çoğunlukta olmasını, sendika yöneticilerinin her dört yılda bir değiştirilmesini isteyen ASİS'in yanında DİSK ağalarının karşısında olmalıdır. Çünkü ASİS'in sürdürdüğü bu mücadele yıllardır koltuklarından kıpırdamayan revizyonist DİSK ağalarının gerçek yüzlerini açığa çıkarıyor, DİSK içinde demokratik bir yönetim isteyen sesler yükseliyor.

DİSK'li sendika ağalarına karşı mücadele yürüten ASİS'i desteklemeliyiz. Fakat bir taraftan da ASİS'in öne sürdüğü ilkelerin ne ölçüde doğru olduğunu tartışmalı, yanlışları varsa bunları açıkça göstermeli ve düzeltmeye çalışmalıyız.

İŞÇİLER TOPLU SÖZLEŞME GÖRÜŞMELERİNE NASIL KATILMALIDIR?

Biz, işçilerin sendikalarına, sendika yöneticilerine güvenmedikleri bir sendika anlayışını yanlış görüyoruz. İşçiler örgütlerine ve liderlerine güvenmelidirler. Sendika işçilerin uzun yıllar süren ekonomik mücadeleleri sonunda ortaya çıkan en mükemmel ekonomik mücadele örgütüdür. İşçiler sendika yöneticilerini en bilgili, en inançlı, mücadelede denenmiş, tecrübeli arkadaşlarının arasından seçerler. Fakat çeşitli sebeplerle yanılmış olabilecekleri gibi, yönetime seçilen bu kişiler yüksek ücret alırlar ve iyi denetlenmezlerse işçi sınıfı mücadelesinden vaz geçerler. Patronlara hizmet eden işçi aristokratları haline gelirler. Biz elbette böyle yöneticilere karşı mücadele etmeliyiz. Onları koltuklarından alaşağı etmeliyiz. Fakat bu böyledir diye, bugün Türk-İş ve DİSK'e bağlı sendikaların çoğunluğunun yönetiminde böyle kişiler var diye, işçilere genel olarak sendika örgütlerine ve işçi liderlerine güvensizliği aşılamamalıyız. Çünkü, gerçekten de en iyi toplu sözleşmeyi işçiler topluca imzalayamazlar. En iyi toplu sözleşmeyi işçilerin, arkasında tek bir yumruk gibi mücadeleye hazır bekledikleri bilgili tecrübeli, cesur ve kararlı işçi önderleri, sendika yöneticileri imzalar. Çünkü aksi olsaydı, sendikal örgütlerin varlık sebebi ortadan kalkardı.

ASİS'in işçilerin topluca görüşmelere katılma ve sendika yöneticilerinin her dört yılda bir mutlaka değiştirilmesi ilkelerinde biz örgütü ve önderleri redde kadar gidebilecek temelli yanlışlar görüyoruz. Bir başka yazımızda bu konuya yeniden döneceğiz.

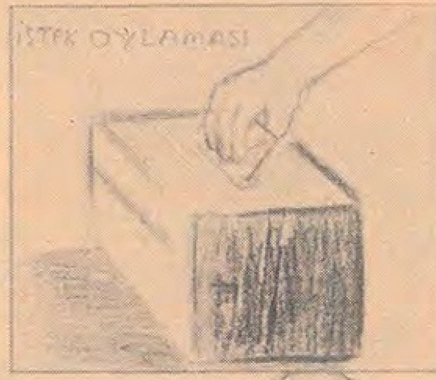
Şimdi şu soruya yeniden dönebiliriz: İşçiler toplu sözleşme görüşmelerine nasıl katılmalıdırlar?

Toplu sözleşme imzalanmadan her iş yerinde, bütün işçilerin, toplu sözleşme görüşmelerinin gidişinden haberi olmalıdır. Her görüşmede işçiler toplu sözleşme görüşmelerine daimi olarak katılan yöneticiler ve temsilcilerin dışında meseleyi en iyi kavrayabilecek arkadaşlarını seçerek gruplar halinde görüşmelere yollamalı, her görüşmeden sonra durum katılanlar tarafından bütün işçilere toplantılar yapılarak anlatılmalıdır. Böylece hem toplu sözleşme görüşmelerini en iyi yürütebilecek olanlar yürütür, hem de işçiler yöneticilerini denetleme imkanını bulurlar.

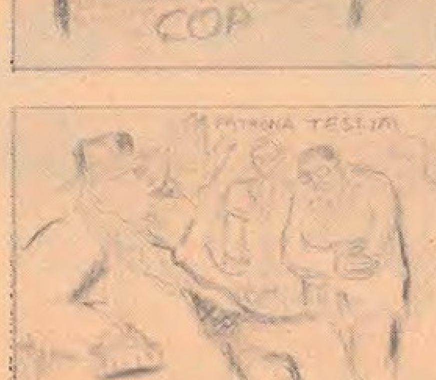
(Devamı gelecek sayıda)

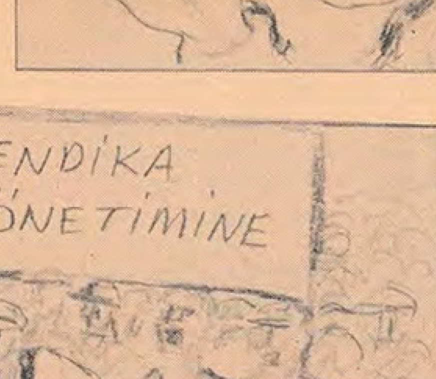

İşte İşçilerin Doğru Devrimci Mücadelesi ve İşte Revizyonizmin Gerçek Yüzü:

BAR-DER-İŞ'TE İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNDE

Türkiye Bağırsak ve Deri İşçileri Sendikası yalnız bu işkolunun değil, aynı zamanda Türkiye'nin en eski sendikalarından biridir. 1952 yılında kurulan bu sendika 2 yıl önce DİSK'e katılmıştır.

BAR-DER-İŞ'İ KİM YÖNETİYORDU?

Bar-Der-İş'i 1970 yılından bu yana, kendi cebini doldurmaktan başka bir düşüncesi olmayan, her toplu iş sözleşmesinde işçileri patrona satmakla tanınmış BAHRİ HERİŞ yönetiyordu. BAHRİ HERİŞ bağırsak işverenlerinin en mutemet adamıdır. İşverenlerden aylık alarak, işçileri satarak sendika yöneticiliği yapmıştır. Bar-Der-İş, DİSK'e katıldıktan sonra da bu durum değişmemiştir. Bağırsak işçileri, işçi sınıfının güçlenen devrimci mücadelesi ışığında revizyonist sendika ağalığına karşı çıktılar. İşveren Aziz Turan da bu gidişi engellemek için kanunsuz lokavt ilan etti.

Bağırsak işçileri sendika ağalarının tavrını diğer işyerlerindeki işçilere de aktarıp, sorunlarına çözüm aradılar. Ve Beşler Sucuk Fabrikasında şunu öğrendiler:

Beşler Sucuk Fabrikası, gıda işkoluna giren bir işyeridir. Ancak işçiler kendilerini Bar-Der-İş sendikasının üyesi sanıyorlar. Her ay 5 bin lira civarında aidat Bahri Heriş'in cebine giriyor. Bahri Heriş'e sorulduğunda alınan cevap daha da ilginç "sesinizi çıkarmayın, yoksa sendika batar."

İŞÇİLERİN YÖNETİME GELMESİNDEN KİMLER KORKUYOR

İşçilerin hesap sormasından korkan revizyonist sendika ağası Bahri Heriş, işçileri sendika yönetiminden tasfiye etmenin yollarını aradı. Revizyonist, işçi düşmanı Aydın Meriç'i bu işle görevlendirdi. Aydın Meriç 9 Ocak 1976 günü sendikanın karar defterine el koydu. Bağırsak ve deri işçiliği ile ilgisi olmayan 150 kişiyi sendikaya üye yaptılar. Arkasından da işçilerle birlikte bu gidişe karşı çıkan sendika görevlilerinin işlerine son veren bir karar daha aldılar. Oturdukları yerden ikinci bir kararla Genel Kurulun 15 Ocak günü yapılacağını ilan ettiler. Bu durum sendika üyesi işçiler tarafından öğrenilinci Bahri Heriş korkusundan defteri Aydın Meriç ve yandımcıları Kenan Budak, Sait Güven'den geri aldı. Yeni bir kararla sendikayla ilgisi olmayan 150 kişinin üyeliği kaldırıldı ve karar deftere geçti. Bu sefer de Aydın Meriç ve diğer revizyonist işçi düşmanları Bahri Heriş'in peşine düştüler. Bahri Heriş karar defterini alıp ortadan kayboldu. Defter geriye geldiğinde 150 kişinin üyeliğini kaldıran kararın altındaki imzaları silinmişti.

Genel Kurul günü Bahri Heriş ve üye kaydettikleri 150 kişi Merterdeki Lastik-İş'in binasını önceden işgal ettiler. Sendika üyesi işçileri ad okuyarak içeri alacaklarını, ancak devrimcilerin içeriye giremeyeceklerini söylediler Bunun üzerine işçiler "İşçiyiz, güçlüyüz", "İşçiler sendika yönetimine", "Kahrolsun sosyal faşistler" sloganlarıyla salona girmeye çalıştılar. Ancak burada elleri demir çubuklu revizyonist DİSK görevlileriyle karşılaşmışlardır. DİSK Genel Sekreteri Aydın Meriç "Aranızdan devrimcileri çıkarın, sizleri alalım" demiş, ancak işçiler sloganlarla Aydın Meriç'i protesto etmişlerdir. İşçiler daha sonra Genel Kurullarını yapmışlardır. Bir arkadaş yaptığı konuşmada "İşçilerin DİSK bünyesinde toplanmalarını, revizyonist sendika yöneticilerini yönetimden atıp kendilerinin bizzat yönetime gelmelerini, böylece patronlara ve uşaklarına karşı doğru devrimci mücadele vermenin mümkün olduğunu" anlatmıştır. Genel kurul yapılmış ve yeni yöneticiler seçilmiştir.

Paniğe kapılan eski yöneticiler uzlaşma teklif etmişlerdir. İşçi arkadaşlar kendilerine demir çubukla saldıran işçi düşmanı sosyal-faşistlerle birlikte olamayacaklarını anlatmışlardır.

Revizyonist sendika ağalarının tüm oyunlarına rağmen işçiler sendika yönetimine gelmişlerdir.

Fakat patron uşakları, revizyonist sendika ağaları oyun ve tertiplerine devam etmektedirler. Son olarak 17 Şubat Salı günü sendikayı basarak sendikanın evraklarını DİSK Genel Merkezine taşımışlardır. İşçiler kararlılılıkla mücadelelerine devam edeceklerini ve sendikalarını revizyonist sendika ağalarına terketmeyeceklerini söylemişlerdir.

optilon işçileri revizyonist sendika ağalarının ihanetine rağmen yılmadılar

● TEKSTİL SENDİKASININ REVİZYONİST YÖNETİCİSİ İŞÇİLERE "BİR DAHA SENDİKAYA GELMEYİN, YOKSA POLİS ÇAĞIRIRIM" DEDİ.

Ayazağa'da bulunan Optilon fermuar fabrikası işçileri revizyonist sendika ağalarının ihanetlerine rağmen sendikalaşma mücadelelerini sürdürüyorlar.

Optilon'da 60 işçi çalışmaktadır. İşçiler Ekonomik-demokratik mücadelelerini daha güçlü olarak sürdürmek amacıyla sendikalaşma çalışmalarına başladılar. Devrimci sendika olarak bildikleri Tekstil sendikasının üye fişlerini işyerine getirdiler. İlk günde 35 işçi üye oldu. İşçilerin uyanışından korkan patron önce 2 işçiyi işten çıkardı. Arkasından da arkadaşlarının işten atılmasına göz yummayıp direnişe geçen 18 işçiyi işten attı. İşçileri jandarma zoruyla fabrikadan çıkarttırdı. Ama, işçiler yılmadılar. Fabrika önünde direnişlerini sürdürdüler.

TEKSTİL SENDİKASININ BAŞINDAKİ REVİZYONİST SENDİKA AĞALARI DİRENİŞİ DESTEKLEMEDİLER.

İşçilere daha önce üye fişlerini veren Tekstil sendikasının başındaki revizyonist sendika ağaları direnişe sahip çıkmadılar. Sendikaya gidip yaptıklarının hesabını soran işçileri küfür ve hakaretle karşıladılar." Siz daha bizim üyemiz değilsiniz. 10 günde nasıl olup ta bu kadar bilinçlendiniz. Artık içeride kalanların yarısını da üye yazsanız sizi sendikaya kabul etmeyiz." diyerek işçilere "kendi başlarının çarelerine bakmalarını" söylediler. Revizyonist sendika ağalarından CEMAL adındaki biri gelen işçilere "Biz direniş-grev yaparız. Ama işçiler bizden habersiz yapamazlar. Yaparlarsa biz desteklemeyiz. Hem bir daha sendikaya gelmeyin, gelirseniz polis çağırır attırırım sizi buradan" diyerek revizyonist sendika ağalığının yeni bir örneğini verdi.

Bütün bu ihanetler ve baskılar. Optilon işçilerini yıldıramadı. Ayazağa bölgesindeki diğer fabrikalarda çalışan işçilerinde desteğiyle gerilemediler. İşçiler yayınladıkları bildiride şöyle diyorlar: İşçilerin bilinçlenmesinden korkan, bilinçlenmekte olan işçi sınıfının karşısına devrimci maskesiyle çıkıp, mücadelesini engellemeye çalışan bu tavır açıkça, karşı-devrimci olan, sendika ağalığı tavrıdır. Bu gerici tavrı tanıyalım ve tanıtalım. Patronlara karşı mücadele ederken, sendika ağalarının ve sarı sendikacıların çirkin yüzünü teşhir edelim.

SENDİKA AĞALIĞINA SON!
İŞÇİLER SENDİKA YÖNETİMİNE!
SENDİKALARIMIZDAKİ SARI YÖNETİCİLERİ DEVİRELİM!
YAŞASIN İŞÇİ SINIFI DAYANIŞMASI!

Havasız ve Güneş Yüzü Görmeyen Odalarda Günde 12 Saat Çalıştırılan Temel Sosyal Haklara Bile Sahip Olmayan

GAZİANTEP ÜNALDI SEMTİ DOKUMA İŞÇİLERİ DİYOR Kİ:

BÜTÜN İŞÇİ KARDEŞLERİMİZE SESLENİYORUZ: KENDİMİZİ EZDİRMEMEK İÇİN BİRLEŞİP KENETLENEREK BU SÖMÜRÜ VE BASKILARA KARŞI KOYMALIYIZ. BİZ, BÜTÜN ARKADAŞLARLA, BU SÖMÜRÜ VE BASKILARA KARŞI KOYMAK İÇİN BİRLEŞEREK, SIKICA KENETLENİP MÜCADELE ETMEYE KARAR VERDİK.

Ünaldı semti dokuma işçileri HALKIN KURTULUŞU'na aşağıdaki cevapları verdiler:

H.K.- Hangi işyerinde çalışıyorsunuz?

Cevap- İşyerimizin ismini vermeyi mahzurlu görüyoruz. Çünkü patron bize sigorta için boş kağıt imzalatıyor. Eğer gazetede adımızı ve kendi adını görürse bizi işten atar. Biz de işten atıldığımızda hiç bir sosyal hak alamayız.

H.K.- İşyerinde kaç kişi çalışıyor?

Cevap- Bizim işyerinde bir ustabaşı, on tane kalfa, beş çırak, iki tane çıkan kilimleri temizleyen kadın işçi, üç tane boyacı, bir tane de bekçi var. Toplam yirmi

H.K.- İşyerinde çalışma şartları nasıl?

Cevap- Çalıştığımız işyerini soruyorsanız çok kötü bir yerdir. Makinelerin konması için yan-yana beş on tane oda var Bu odaların uzunluğunda birde salon var. Kapıdan başka hava alacak hiçbir delik yok. Onun için hiç güneş almaz. İçerisi çok havasız ve rutubetlidir. Birde buna kilimin iplik tozlarını katarsanız varın siz hesap edin. Kış günleri bir tek soba yanar. Bu sobada salona kuruludur. Onun için de bize hiçbir faydası olmaz. Kışın soğuktan, yazın sıcaktan içerde durulacağı yok.

H.K.- Kaç saat çalışıyorsunuz ve ne kadar ücret alıyorsunuz?

Cevap- 12 saat çalışıyoruz. Ücreti kilim başına alırız. Patron ise bu kilimleri toptan satar. Birinci kalite kilimi toptan 850 liraya satar. Bundan 40 lira işçilik hakkı verir. İkinci kalite kilimleri toptan 425 liraya satar. Bundan 15 lira işçilik hakkı verir. Üçüncü kaliteyi 350 liraya satar. Bundan 12,5 lira verir. Dördüncü kaliteyi toptan 250 liraya satar. Bundan da 10 lira işçilik hakkı verir. İşçi ücretlerini bu şekilde kilimin kalitesine göre veriyor. Günde en fazla beş kilim işliyoruz. Bazen tezgah bozulur. İcabında bir hafta boş kalırız. Boş kaldığımız zamanlarda tezgahın başında bulunmak zorundayız. Bu boş geçen süre için bir kuruş dahi alamayız. Çıraklar ise haftada 100 lira alırlar. Ustabaşının ise ne kadar ücret aldığını bilmiyoruz. Bunu patronla ikisi kendi aralarında hallederler. Bir de patronun oğlu var. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi avradı ile bozuştuğu zaman bütün hırsını bizden çıkarır. Kilimler kötü çıkıyor diye bize sürekli küfreder.

MÜCADELEMİZİ VEREBİLECEK DEVRİMCİ BİR SENDİKAYA KAYIT OLACAĞIZ.

H.K.- Sigortalımısınız? Kayıtlı olduğunuz bir sendika var mı?

Cevap- Sözde sigortalıyız. Ama mesela, bir aylık çalıştığımız günlerin içinde on gün en fazla onbeş gün sigortalı gösteriliyoruz. Tabii patron bunu hem az prim ödemek için hem de emekliye ayrıldığımız zaman alacağımız kıdem tazminatını bize az ödemek için yapıyor. Sendikamız yok. Sendikalı olanları öğrendiği zaman patron hemen işten atar. Eğer bir sendikaya kayıt olursak mücadelemizi verebilecek devrimci bir sendikaya kayıt olacağız.

Konuşma bittikten sonra bir işçi:

- Bir işçinin konuşması diye yaz dedi ve kağıdı alıp kendisi yazdı. 1971 senesinde işe girdim. Ben bu işyerinde beş yıldır çalışıyorum. Beni sigortalı yaptı güya. On günlük kıdemli işçi yazdırdı.

H.K.- Gazetede çıkmasını istediğiniz veya söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Cevap- Biz oniki saat çalışıyoruz. Bizim işimiz fabrikalardaki kadar ağır olduğu halde fabrikadaki işçiler gibi senelik iznimiz yok, resmi ve dini bayramlarda hiç ücret almıyoruz. Bazen malının zekatından 5-10 lira verir, oda dini bayramlarda. Fabrikalarda işçilere elbise, ayakkabı veriyorlar. Biz bunların hiçbirini alamıyoruz. Hiç bir sosyal hakkımız yok. Bütün işçi kardeşlerimize sesleniyoruz: Kendimizi ezdirmemek için birleşip kenetlenerek bu sömürü ve baskılara karşı koymalıyız. Biz bütün arkadaşlarla bu sömürü ve baskıya karşı koymak için birleşerek, sıkıca kenetlenip mücadele etmeğe karar verdik.

PDK işçilerinin grevi devam ediyor

İşçilerin Grev Kararı Aldığı Gün Patron da Lokavt İlan Etti

PATRON İŞÇİLERİN SAAT ÜCRETLERİNE İSTEDİKLERİ 5 TL. ZAMMI KABUL ETMEDİ

İstanbul, Demirkapı'da kurulu PDK (Pres, Döküm, Kromaj) fabrikasında çalışan 306 işçinin 26 Ocak günü başlattıkları grev büyük bir kararlılıkla sürmektedir. Bu grev PDK işçilerinin ilk grevidir. Ekonomik haklarını elde etmek için greve çıkan işçilerin hepsi DİSK'e bağlı Maden-İş Sendikası'na üyedirler. İşçiler sosyal haklarının yanısıra saat ücretlerine de 5 TL. zam istiyorlar.

Eylül başında başlıyan toplu sözleşme görüşmelerinden ocak ayının sonuna gelinmesine rağmen bir sonuç alınamadı. Bunun üzerine işçiler 26 Ocak günü greve çıktılar. Aynı gün patronda lokavt ilan etti. Daha önce toplu sözleşme görüşmeleri devam ederken işçiler bir aya yakın bir süre üretimi durdurarak direnmişlerdi.

PATRON TOPLU SÖZLEŞME YAPMA SÜRESİNİ 28 AYA ÇIKARTMAK İSTİYOR.

Toplu sözleşmeler daha önceleri iki yıllık olarak 1 Eylül'de imzalanıyordu. Şimdi patron bu süreyi 4 ay uzatarak ocak başında imzalamak istiyor. Böylece işçilerin haklarından biraz daha çalarak kârını arttırmak istiyor. Çünkü 4 aylık gecikme patronun kârını her işçi için 13.800.-TL. daha arttırıyor. 306 işçi için bu miktar 4 milyon lirayı geçiyor.

Bu patronların işçi sınıfını ve halkımızı azgınca sömürmek için uyguladıkları yollardan bir tanesidir. Ama başta işçi sınıfı olmak üzere halkımız bu sömürü ve zulüm düzeninin gerçek yüzünü kavramakta, kendi iktidarını kurma mücadelesi gün geçtikçe yükselmektedir.

ERDEN İŞÇİLERİNİ PATRON KIŞ GÜNÜ SOKAĞA ATTI

Hakim sınıfların temsilcisi PATRON ERDEN, işçilerin alın terleri ile kazandıkları haklarını vermemek için burjuva yasalarına dayanarak lokavt ilan edip, fabrikayı kapatmış, yüzlerce emekçiyi dışarı atmıştır. Kimdir bunların sorumlusu? Ne olacak bu işçilerin hali?

Bu kış günlerinde bir lokma ekmeğe muhtaç yüzlerce emekçi ve aileleri sürünürken, kendi çocukları mezhedelerle hergün diskoteklerde, pastahanelerde, okul kantinlerinde yüzlerce emekçinin sırtından, alınterinden kazandıkları paraları yemektedirler. SATILMIŞ ERDEN, fabrikayı açmamak için hertürlü yola başvurmakta hertürlü adiliği yapmaktadır. Yüzlerce emekçinin sokaklarda aç sefil dolaşmasına sebep olmaktadır.

Daha dün Arçelik'te bir emekçi kardeşimiz asit kazanında yanarak can verdi. Kim bunun sorumlusu? Bu mu iş güvenliği? Hala patronlar ve onların çanak yalayıcıları tarafından işçilerin; iş güvenliği için, sendika seçme özgürlüğü için, keyfi olarak işten atılan işçi arkadaşlarının işe alınması için grevde olan ENÇEL MADEN İŞÇİLERİ ve ÇETİNBAŞ GİYİM SANAYİ işçilerinin haklı grevleri çeşitli oyunlarla kırılmak istenmektedir. Bu mudur demokratik hak ve özgürlükler? Bu mudur kanun önünde eşitlik?

Halkımız bu parababalarının düzenini yıkacaktır. Yapılanların hesabı mutlaka sorulacaktır. Emekçi halkımız kendilerini aç bırakan, sokağa atan, öldüren bu emekçi düşmanlarını kendi açtıkları kuyularda boğacaktır.

EŞİT İŞE EŞİT ÜCRET ÖDENMELİ, ASGARİ ÜCRET YENİDEN TESBİT EDİLMELİ.
İŞ KANUNU DEĞİŞTİRİLMELİ 13, 17,12. MADDELER İPTAL EDİLMELİDİR.
GREV YASAKLARINA SON VERİLMELİ, LOKAVT KALDIRILMALIDIR.
TARIM İŞ KANUNU ÇIKMALI, TARIM İŞÇİLERİ SİGORTALANMALIDIR
AĞA VE HAZİNE TOPRAKLARI KÖYLÜYE DAĞITILMALIDIR.
HALKA ZULMEDEN FAŞİST KATİLLERDEN HESAP SORULMALI.
MHP VE ÜLKÜ OCAKLARI GİBİ FAŞİST ÖRGÜTLER DERHAL KAPATILMALI.
ERDEN FABRİKASI AÇILMALI, ATILAN İŞÇİLER İŞE ALINMALI.
SATILMIŞ ERDEN'DEN HESAP SORULMALIDIR.
ÇETİNTAŞ VE ENÇEL'DEKİ GREVCİ İŞÇİLERİN HAKLARI VERİLMELİ

CAN DÜŞMANIMIZ FAŞİZME KARŞI, A.B.D. EMPERYALİZMİNİN HEGAMONYASINA VE SOVYET SOSYAL EMPERYALİZMİNİN YAYILMACILIGINA KARŞI İLERİ.

YERİMİZ ÜÇÜNCÜ DÜNYA.

YAŞASIN İŞÇİLERİN KÖYLÜLERİN BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYESİ.

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ.

DEVRİMCİ İŞÇİLER

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNE

Daha çok dağıtılması, okunması için çalıştığımız "HALKIN KURTULUŞU" nu çıkaranlara gerçekten büyük bir teşekkür borçluyuz. Çünkü çıkarcı diğer gazeteler gibi, olayları -bu ortamda yaşıyabilmesi için- bir avuç azınlığın yaygarasını yazmıyor ve insanlığın çöküşünü yansıtmıyor. "HALKIN KURTULUŞU" tüm emekçi halkımızın -belkide- tek ağzı olduğundan değer kazanıyor. Biz de bu değerin daha da yükselmesinden yanayız. Ve artık, "Bizim de konuşan bir ağzımız var." diyebildiğimiz için mutluyuz.

İzmir Atatürk
Lisesi Öğrencisi
Hüseyin BAĞ

Halkın Kurtuluşu derginizi okuyorum. Çok beğendim. Ezilen işçi halkımıza yardımcı olduğunuzdan dolayı ve bu yolu yürüttüğünüz için halka açık her şeyi, her olayı faşist baskıları halka anlattığınızdan dolayı sonsuz sevgilerimi sunarım.

Halkın kurtuluşunun yayınlayan bütün emekçilere sonsuz sevgi ve selamlarımı sunarım.

Hüseyin SEVEN
Suluova-AMASYA

GELİYOR

Bir ben miyim, bir sen misin kardeşim;
Devrim için gencecikler ölüyor
Vietnam'da, Kamboçya'da, Laos'ta
Yüz milyonlar koşa koşa geliyor.

Marks, Engels, Lenin kurdular yolu
Stalin, Sihanuk, Enver Hoca'nın solu
Adamış kendini Mao dopdolu
Kızıl bayrak, ustalar geliyor

Bir dünya kavrıyor sosyalist yolu
Bağımsızlık için ayakta ölü
Seferber oluyor işçiler köylü
Kızıl kanlar coşa coşa geliyor.

Diyalektik bilim doğa bizimle
Açan tomurcuk bahar yaz ile
Elinde tezene Servet saz ile
Devrim için çala çala geliyor.

S.KILIÇ

SAYIN HALKIN KURTULUŞU YÖNETİCİLERİ,

Biz Sungurlu'lu işçileriz.

Sizden şunu rica ediyoruz. Gazetenizi dikkatle izliyoruz. Yalnız eksik olarakta şunu görüyoruz. İşçilerin bilinçlenmesi, haklarını alabilmeleri için bilimsel yazılara yer vermiyorsunuz. İşçi nasıl örgütlenir, hangi örgütler işçi için yararlıdır? Bu konulara değinmenizi ve bununla ilgili olarak İş Yasası'nı diziler halinde gazetenizde yayımlamanızı istiyoruz.

SUNGURLU'LU İŞÇİLER

SUNGURLU'LU İŞÇİ ARKADAŞLAR;

Eksikliklerimizi, hatalarımızı gösteren; gazetemizde yer almasını istediğiniz konuları belirten mektuplarınızı bundan sonra da bekleriz. Belirttiğiniz konularla ilgili yazılara bundan sonraki sayılarımızda yer vermeyi biz de düşünüyoruz. "Teori yolumuzu aydınlatıyor" ve "İşçiler, Sendika Yönetimine" bölümlerinde bu tür yazılar yer alacaktır. Başarılar dileriz. Selamlar.

HALKIN KURTULUŞU

"BAĞIRACAĞIM BÜTÜN DÜNYA SESİMİ DUYSUN ÇOK ÇEKTİK YETER ARTIK"

"Bize Ne Yapmış Şimdiye Kadar Bu Devlet"

Ondört nüfusum var. Hiç bir gelirim bir yerden gelmiyor. Ben yarıcılık yapıyorum. Ağa yarısını alıyor, yarısını bana veriyor. Başka yere çalışmaya gitsem ağa bırakmıyor. Diyor ki işimde çalış. Sabun alamıyorum, tursil alamıyorum. Çamaşırını külle yıkıyorum. Çocuklarım hasta olunca elim kolum soğuyor. Ölümünü bekliyorum. Şehre gitsem dahi aç gidip aç geliyorum. Parası olan fileleri dolduruyor. Çocuklar diyor ki, filan adam bu kadar bişey çocuklarına getiriyor, bize hani. O zaman ağlamakla içeri gidiyorum. Evin içinde huzursuzluk oluyor. Ailem diyorki bu yoksulluk sonuna kadar bize mi kalacak. Biz devlete derdimizi ne kadar arzetsek para etmiyor. Yattığımız evde de ahır bize düşse ne mutlu. Bir yatakta dört kişi yatıyoruz. Herkes çay, yemek diyor. Çocuklara bunları yanlış tarif ediyoruz. Ediyoruz ki ağlamasınlar. Kimse bize beş kuruş para borç da vermiyor. Milletvekilleri yanımıza geldiği sırada ağlamakla yanına gidiyoruz. Sizi kurtarırız diye bize yalan söylüyorlar.

Fakirler için hiç birisi konuşmuyor. Maaşını alıyor kendisini daha zengin etmek istiyor. Elimizde radyo yok. Komşulardan soruyoruz. Bazan da gazetelerden. O kadar haber alıyoruz. Ben yoksulluğum için yazıyorum. Bağıracağım bütün dünya sesimi duysun. Bana hak versin. Ben fakirim, hayatımdan çok acizim. Çocuklarım çırılçıplak. Çocuklarımı imkanım hariçtir okullara vermeye. Ondört kişiyi besleyemiyorum, nasıl okula vereyim.

Bu devlet bizi nasıl kurtarıyor açıkça söylesin. Her yerde kendi adamları. Sokakta ölen devrimci öğrenciler. Evine dinamit atılan devrimci öğretmen. İşten atılan devrimci memur ve işçi. Bize ne yapmış şimdiye kadar bu devlet.

TUNCELİ'DEN BİR VATANDAŞ

YAVUZELİ'NDEKİ FAŞİST BASKILAR YURTSEVER ÖĞRETMENLERİN MÜCADELESİNİ ENGELLEYEMEYECEK

Faşizm heveslileri, ilçemizde, oyunlar tertiplemekte, baskılarını gün geçtikçe yoğunlaştırmaktadırlar. Oyunların tertipçileri ise ilçeye atanan ilköğretim müfettişleridir.

Asıl görevleri eğitim ve öğretim yönünden çalışmak, öğretmenlere rehberlik etmek olduğu halde, bunların hiçbiri ile ilgilendikleri yok. Bütün uğraşları ilçenin bir kaç tane gerici üçkağıtçı kişisi ile ilişki kurup, yurtseverler üzerinde, en çok da öğretmenler üzerinde baskı kurmaktır. Daha doğrusu bu adamlar polislik yapmaktadırlar.

Kendi zihniyetlerindeki bulabildikleri birkaç tane çıkarcıyı yalanlarına alet edip, öğretmenleri şikayet ettirmektedirler. Kendi faşist düşüncelerini benimsemeyen her yurtsever bu oyunlara getirilmek isteniyor. İlçeye atandıkları günden bu güne kadar işleri güçleri tahkikat yürütmek olmuştur. Kanıtsız, delilsiz, sadece düzenlenen bir kaç yalan sonucu, her öğretmen üzerinde baskı kuruluyor. Bu durum yatılı bölge okulunda, merkez ilkokulunda ve köylerde sürüp gitmektedir. Bunlara ve milli eğitim müdürüne, öğretmenlik yapma yeteneğinden bile yoksun (halen öğretmenlik yapmadan maaş alıyor bu kişi) biri tarafından da haberler ulaştırılmaktadır. Yani orada bunların ajanı durumundadır bu kişi.

Açıkçası, ülkemizdeki faşist tırmanışı hızlandırmak ve açık faşist diktatörlüğü hakim kılmak için gösterilen çabanın bir uzantısıdır buradaki durum. Faşizmin emrinde olan bu kişilerin (zaten bunlardan biri MHP senatör adayıdır) asıl görevi işte budur. Devrimcileri, yurt severleri yıldırmak; yönetimdekileri kaçırıp yerine kendi adamlarını getirmek, yani idareyi ele geçirmektir.

Ama ne kadar yaygara koparırlarsa koparsınlar, ne kadar yalanlar uydururlarsa uydursunlar, halkı aldatamayacaklardır. Namuslu yurt severleri yıldıramayacaklardır. Kendi faşist emellerinin kurbanı olup, halkın devrimci mücadelesi karşısında ezileceklerdir!

YAVUZELİ'NDEN BİR DEVRİMCİ

TÖB-DER İçindeki Devrimci Muhalefet Güçleniyor

YAŞASIN YURTSEVER ÖĞRETMENLERİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ!

HALKIN KURTULUŞU GAZETESİNE

TÖB-DER Genel Merkez yöneticilerine muhalefet eden şubeler, muhalefette birliği sağlamak amacıyla, Birecik'te yapılan bölgesel toplantıda aşağıda yayınlayacağımız bildirgeyi yayınlamışlardır. Ancak, bazı şube temsilcileri Sovyet revizyonistlerinin yayılmacı ve hegemonyacı olduklarını kabul ettiklerini söylemelerine rağmen, kapitalizmin restorasyonunun gerçekleşemiyeceği görüşüyle bu bildirgeye katılamıyacaklarını bildirmişlerdir. Bu şubeler izledikleri bu orta yolcu politikayla bilerek ya da bilmeyerek Sovyet Sosyal emperyalistlerinin revizyonist siyasetlerini savunma durumuna düşmüşlerdir. Ayrıca bu davranışlarıyla revizyonist genel merkez yöneticilerinin ekmeğine yağ sürdüklerini görmemektedirler.

Not: Yayın hayatınızda başarılar diler, bu haberle birlikte bildirgenin yayınlanmasını dileriz.

Yurtsever devrimci birlik
adına TÖB-DER Gaziantep
şubesi başkanı M.Zeki ÖN

YURTSEVER, DEVRİMCİ ÖĞRETMENLERE

Yurtsever, devrimci öğretmenler olarak yaşadığımız dünyayı ve ülkemizin sorunlarını çok iyi bilmek zorundayız. Halkımızın bir parçası olan biz öğretmenlere düşen tarihi görev, ülkemizin bağımsızlığı ve halkımızın kurtuluşu uğruna tüm ezilen, sömürülen sınıf ve tabakalarla birlikte mücadele etmektir. Öğretmen sorunlarını, ülkemizin sorunlarının bütünselliği içinde çözüme ulaştırmanın yolu, dünyanın ve ülkemizin sorunlarını ve çözümünü halkımıza anlatmak, onlarla birlikte bu uğurda aktif mücadele etmektir.

Günümüz dünyasında, emperyalizme karşı ulusal kurtuluş savaşları her gün yeni zaferler kazanıyor. Özellikle iki süper güce (ABD ve Sovyet Sosyal Emperyalizmine) karşı, ülkelerin bağımsızlık, ulusların kurtuluş ve halkların devrim mücadelesi, hergün yeni boyutlara ulaşıyor ve iki süper gücü dünya ölçüsünde geriletiyor.

Sovyet Sosyal Emperyalizmi, dünya pazarlarının yeniden paylaşılması için, ABD Emperyalizmi ile kıyasıya mücadele etmektedir. Gerileyen ABD Emperyalizmi karşısında Sovyet Sosyal Emperyalizmi gittikçe artan yayılmacı ve saldırgan politikası ile, dünya halklarını tehdit etmektedir. İki süper güç dünya halklarının baş düşmanıdır.

ABD Emperyalizmine bağımlı olan ülkemiz üzerinde, Sovyet Sosyal Emperyalizmi hegemonyacı emeller beslemektedir. İki süper güce karşı ülkemizin bağımsızlığını savunan tüm demokratik güçler, yurtsever birliği oluşturmakla görevlidir.

Biz yurtsever, devrimci öğretmenlere de düşen görev; ABD Emperyalizmine karşı aktif bir mücadele yürütürken ülkemiz üzerinde yayılmacı emeller besleyen Sovyet Sosyal Emperyalizmini de teşhir etmek, gelecek bu tehlikeye karşı halkımızı uyanık tutmak ve ülkemizdeki uzantıları revizyonistlere karşı, mücadele etmektir.

Emperyalizm ve işbirlikçilerinin, demokratik hakları hiçe saydığı ve baskıların yoğunlaştığı günümüz Türkiye'sinde, faşizm heveslileri kendilerine taraftar bulmak için halkın hoşnutsuzluğundan yararlanmakta ve ırkçı, şöven ayrılıkları körüklemektedirler. Ülkemizin bu koşullarında, anti-faşist mücadele, iyi kavranmalıdır. Revizyonistlerin ve faşizmle uzlaşan burjuva reformistlerinin önerdiği biçimde "barış içinde bir arada" ve "sınıf işbirliği" sonucu faşizmin gelişi engellenemez. Faşizm mukadder değildir. Faşizmin tırmanış döneminde, kitleler uyarılmaz ve aktif eyleme geçirilmezse ve ekonomik temelleri varsa ancak o zaman faşizm gelir.

Demokrasi mücadelesinden anladığımız işçilerin, köylülerin devrimci demokratik iktidarı uğruna mücadeledir. Bununla, hiçbir zaman reformlar uğruna mücadeleyi inkar ettiğimiz anlamı çıkarılmamalıdır. Reformlar uğruna mücadele reformizme karşı mücadeleyi engellemez.

Tüm yurtsever, devrimci öğretmenler olarak hakim ulus şövenizmine karşı mücadele etmek, ulusların kendi kaderlerini tayin etme hakkını sonuna kadar savunmak ve bu uğurda kitlelerle birlikte mücadele etmek temel görevlerimizden biridir.

Bizler yurtsever, devrimci öğretmenler olarak bugün TÖB-DER Genel Merkez yönetiminde bulunan revizyonist ve faşizmle uzlaşan burjuva reformistlerine karşı en geniş yurtsever, devrimci öğretmenlerin birliğini oluşturmak göreviyle karşı karşıyayız.

Ülkemizin bugünkü şartlarında yurtsever, devrimci öğretmenler, halkımızın BAĞIMSIZ VE DEMOKRATİK TÜRKİYE uğruna verdikleri mücadele içinde yer aldıklarından öğretmenlerin örgütü olan TÖB-DER devrimcidir.

Örgüt içi demokrasiden anladığımız; tabandaki bütün görüşlerin serbestçe tartışılabilmesi ve savunulmasıdır. Örgütle ilgili tüm kararların taban taraması sonucu, tabandan gelen bu önerilerin sistemleştirilerek tekrar tabana götürülmesi ve tabanın bu kararla yönlendirilmesi gerekir. İşte demokratik merkeziyetçilikten anladığımız budur.

Görevimiz, revizyonist genel merkez yöneticilerini yönetimden uzaklaştırmak; örgütümüze doğru devrimci ilkeleri egemen kılmak için mücadele etmektir.

Bu ilkelerin şubelerde en geniş biçimde tartışmaya açılması, program taslağı ve somut taleplerin saptanması en acil görevdir. Muhalefette birliği sağlayan şubelerin bölgesel toplantılar yaparak, bu doğrultudaki çalışmalarına hız vermeleri yurtseverliğin gereğidir.

YAŞASIN İKİ SÜPER GÜCE KARŞI YURTSEVER HALKIMIZIN BAĞIMSIZLIK VE DEMOKRASİ MÜCADELESİ!

YAŞASIN YURTSEVER ÖĞRETMENLERİN DEVRİMCİ BİRLİĞİ!

YURTSEVER DEVRİMCİ BİRLİK

Urfa	TÖB-DER	Şub.
Birecik	"	"
Suruç	"	"
Halfeti	"	"
Ceylanpınar	"	"
Gölbaşı	"	"
Pazarcık	"	"
Çelikhan	"	"
Mardin	"	"
Tunceli	"	"
Pertek	"	"
Mazgirt	"	"

Urfa Bölge Temsilcisi
Tunceli " "
Gaziantep "

NOT: 1) 10 Ocak 1976 tarihinde Birecik'te yapılan bölgesel toplantıda yukarda imzaları bulunan şubeler ve bölge temsilcileri ilkelerde birliği sağlayarak bu bildirgenin yayınlanmasına,

2) Gaziantep Bölge Temsilcisi Sedat Altunlu'nun Bölge İrtibat Bürosu sorumlusu olarak görevlendirilmesine,

3) 6 Mart'ta Pazarcık TÖB-DER şubesinde saat 13.00'te toplanılmasına karar vermişlerdir.

ŞİMDİ KARDEŞ GİBİYİZ. DİRENİŞ BİZİ BİRBİRİMİZE BAĞLADI

BASKILAR HAZEL İŞÇİLERİNİ YILDIRMIYOR

● HAZEL'DEKİ KADIN İŞÇİLER, KAVGADA YERLERİNİ ALARAK KADINLARIN DA MÜCADELEDE AKTİF YER ALABİLECEKLERİNİ KANITLADILAR.

Hazel Fermuar ve Kalıp sanayiinde 5'i erkek olmak üzere 39 işçi çalışıyor. En küçük işçi 14-15 yaşlarında. Çocuk denecek yaştaki bu işçileri patron dövüyor, hakaret ediyor. 14 aydır çalışan işçilerin hiçbirine senelik izin verilmemiş. Kısa bir zaman öncesine kadar da sendikalı bile değillerdi. İşçiler haklarını alabilmek için sendikalaşmaya karar verirler ve devrimci sendika bildikleri Maden-İş'e üye olurlar. Patron, sendikalaşmayı önlemek için bir takım haklar vermeye başlar; mesela yenmeyecek kadar kötü yemek gibi. Patron bordroda asgari ücret üzerinden hesap yapmasına rağmen, işçilere günlük brüt ücret olarak 30 lira ödemektedir. Ne olduğunu anlayamadıkları bir de kesinti var maaşlarında. Sabahın sekizinde başlıyorlar çalışmaya, akşamın altı buçuğuna kadar devam ediyorlar. Fazla çalışmalara karşı hiç bir ücret almıyorlar.

6 Şubat Cuma günü iş bitiminde patron, 9 işçiye işten çıkarıldığını söylüyor. Pazartesi günü bütün işçiler 2 saat işe girmiyorlar. Öğleden sonra ise patron hiçbirini işe almıyor. Fakat işçiler şartelleri açarak çalışmaya başlıyorlar. Sonra da topluca patronun yanına gidiyorlar hesap sormak için. Patron bütün işçileri 17. maddeye dayanarak atmaya kalkıyor ve çıkışlarını zorla imzalatmaya çalışıyor. Fakat işçiler imzalamayarak haklarını almak için direnişe geçiyorlar. Şimdi 39 işçiden 37 tanesi direnişte. Maden-İş'ten çadır istiyor işçiler. Fakat "patron yakar-yıkar" gerekçesiyle verilmiyor çadır.

Her şeye rağmen Hazel işçileri umutlu. "Şimdi kardeş gibiyiz. Daha sıkı bir bağlılık var aramızda. Bu direniş, 40 gün hatta daha da fazla sürse dayanacağız. Hakkımızı alıncaya dek direneceğiz" diyorlar.

HALKIN KURTULUŞU

zile'de faşistler yurtseverlere saldırdı

POLİS SALDIRIYA UĞRAYANLARI YAKALAMAYA DEVAM EDİYOR.

15 Ocak gecesi devrimci gençlerden Metin Tezcan, Ali Falay ve Musa Kaygusuz iki arkadaşlarıyla birlikte yolda giderken kalabalık faşist bir grubun saldırısına uğramıştı. Saldırganlardan dördünün adı, Yılmaz Erbaş, Ali Rıza Üyüköğlu, Taner ve İsmail olduğu tesbit edilmiş, yakalanan Ali Rıza Üyüköğlu serbest bırakılmıştı. Daha sonra 28 Ocak günü Ülkü Ocakları üyesi olan Ali Rıza Üyük oğlu mahkemeye müracaat ederek Musa Kaygusuz ve 7 arkadaşının kendisini tehdit ettiğini iddia etti. İddiayı mesnetsiz gören mahkeme takipsizlik kararı aldı.

Mahkemeden sonra faşistler Ülkü Ocakları binasında toplanmışlar ve kalabalık gruplar halinde sokaklarda dolaşmaya başlamışlardır. CHP yetkilileri Kaymakam Vekili Bekir Tokuçğu'ya müracat ederek faşistlerin olay çıkaracaklarını ve tedbir alınmasını istediler. Kaymakam ise CHP binasında bulunan devrimcilerin ve CHP 'lilerin binayı boşaltmalarını istemiş, faşist sürülere birşey dememiştir.

Hiç bir müdahaleye uğramayan faşistler Ulucami'ye giderek namazdan çıkanları da yanlarına alarak CHP ilçe binasına doğru yürümüşlerdir. Kaymakam Vekili Bekir Tokuççu'ya yeniden müracat eden CHP yöneticilerine Tokuççu kendisinin önlemeye yetkisi olmadığını ve emniyet kuvvetlerinin müdahaleye gücünün yetmeyeceğini söyler.

CHP binası yakınlarına gelen faşistler taş, sopa ve silahlarla saldırıya geçtiler. Olaylarda bir kişi tabanca kurşunuyla ağır, bir kişi de hafif olarak yaralandı. Kurşunla yaralanan Ülkü Ocaklı Mustafa Özkan'ın, MHP yanlısı, halk arasında kaçakçı Çerkez Mehmet diye tanınan Mehmet Yüksel'in Tutlupınar Camisi'nin üst köşesinden attığı kurşunlarla yaralandığı görülmüştür. Mehmet Yüksel'in 12 el silah attığı söylenmektedir.

Olaylardan sonra CHP ilçe binasına gelen polisler, Mustafa Özkan'ın yaralanmasıyla ilgili olarak Aziz Çakal adında bir CHP'liyi götürmüşlerdir. Aziz Çakal'ın üzerinde silah bulunmadığı gibi CHP binasındanda hiç bir kurşun atılmamıştı. Halen Aziz Çakal'ın tutuklu bulunmasına rağmen, silah kullanan Mehmet Yüksel serbest dolaşmaktadır.

Olaylardan bir gün önce, 27 Ocak günü 06 DN 432 plakalı bir arabayla kimliği tesbit edilemeyen 5 kişi gelmiş ve faşistlerle görüşmüştür. Gelenler, genel faşist saldırıların ZİLE'deki bölümünü sahneye koydular. Polis ise her yerde olduğu gibi saldırganlarla birlik oldu, yurtseverleri tutukladı.

Mahkûmlar

Ba.ta.l.sh.

çiğnenmekte, arama emri olmadan evler aranmakta, dernekler yargılanmadan kapatılmakta, gözaltına alınanlara işkence edilmekte, insanlar yargılanmadan ölüme mahkum edilmektedir.

Öte yandan bozuk düzenin kurbanı olarak suça itilen, hemen hepsi yoksul kesimlerden gelen onbinlerce kişi de Emniyette ve cezaevlerinde işkence, dayak, hücreye atma, pranga, hakaret gibi baskılara maruz kalmaktadırlar.

Bir çok mahkum dayak ve işkence sonucu sakatlanmakta, ölmekte ve intihar etmektedir. Hastalık, pislik, bakımsızlık, ilgisizlik kol gezmektedir. Yatacak yer ve gıda sorunu bir türlü çözümlenmemektedir.

Biz bu şartlar altında, özellikle devrimci ve demokratik görüş ve eylemleri nedeniyle gözaltına alınan ve tutuklananlar cezaevlerine atılan bütün devrimci ve yurtseverlerin ve bozuk düzen kurbanı olan diğer mahkumların yasal haklarını savunmak ve bu hak ve demokratik özgürlüklerin uygulanması için çalışmak üzere İSTANBUL TUTUKLU VE MAHKUMLARLA DAYANIŞMA DERNEĞİ'ni kurduk.

Derneğimiz özellikle

- Anayasa'nın özüne aykırı olan 141, 142 ve 146 gibi faşist kanun maddelerinin ve idam cezalarının kaldırılması,
- Anayasa'ya aykırı Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kaldırılması,
- Her türlü baskıya, dayağa, işkenceye son verilmesi,
- İşkencecilerden ve katillerden hesap sorulması,
- Cezaevi şartlarının düzeltilmesi ve bunların yaşanır hale getirilmesi,
- Cezaevi yönetmeliklerinin Anayasa'nın özüne uygun bir hale getirilmesi,
- Sabıkalı sisteminin kaldırılması için mücadele edecektir.

Bu konuda aynı duyarlığı gösteren tüm demokrat, yurtsever kişi ve kuruluşların desteğine ihtiyacımız var. Mücadelemize katılanlarla birlikte başarıya ulaşacağımıza inanıyoruz.

İSTANBUL TUTUKLU VE MAHKUMLARLA DAYANIŞMA DERNEĞİ YÖNETİM KURULU adına,
Başkan Mehmet ARKIŞ

Adana

Ba.ta.l.sh.

isteyenlere hadlerini bildireceğiz" şeklinde kışkırtıcı haberler yayınladı. Tercüman aynı yazıda bu olayın gerek sağ, gerekse sol çevrelerin tepkisi ile karşılandığını yazıyordu.

Tercüman'ın sitayişle sözünü ettiği "sol çevreler" TİP'li TSİP'li revizyonist sendika ağalarıydı. Tekstil Sendikasının Güney Bölge Temsilcisi olan Revizyonist Selahattin Uyar, burjuvazinin uşaklığını yapanların ağzıyla, şubelere, işyeri baş temsilci ve temsilcilerine gönderdiği yazıda "bu tür davranışların maksatlı ve mahsurlu bulunduğunu" yazıyordu. Revizyonistler, yetkili oldukları işyerlerinde bu tür bildiriler yayınladılar."Davetiye alan ve dağıtanların tutuklandığı" şeklinde yalan haberler yaydılar. Davetiye alan ve satan işçileri işverenlere ihbar ettiler.Üstelik işverenlerden özür dilediler. İşçilere davetiye satanların işten atılacağını söylediler. Dört işçi disiplin kuruluna verildi.

Gerici güçler, gecenin yapılmasını engellemek için her yola baş vurdular. Davetiyelerin üzerinde yazılı dörtlük'te suç unsuru var diye dava açıldı. Mahkeme takipsizlik kararı aldı. Yapılan baskılar sonucu salon verilmedi. Sonunda halk zorla Gece'yi yaptı.

HER AKTİF KİTLE HAREKETİ REVİZYONİSTLERİN KARŞIDEVRİMCİ YÜZÜNÜ BİRAZ DAHA AÇIĞA ÇIKARACAKTIR.

Gecenin yapılacağı saatte 5.000'in üstündeki işçi, köylü ve genç kapalı salonun önüne geldi. Salonun polislerce sarılı olması üzerine faşist baskıları protesto için bir gösteri yapıldı. Daha sonra topluca başka bir salona gidilerek gece orada yapıldı. Gece tam bir anti-faşist anti-emperyalist gösteri oldu. Binlerce ağız hep birlikte:KAHROLSUN FAŞİZM, KAHROLSUN EMPERYALİZM VE İŞBİRLİKÇİLERİ. İŞÇİ, KÖYLÜ ELELE DEMOKRATİK DEVRİMDE, HALKA HÜRRİYET FAŞİZME NİHAYET, KAHROLSUN MİLLİ ZULÜM sloganlarını haykırdı.

TİP'li, TSİP'li modern revizyonistlerin küfürleri ve işbirlikçi tavırları Gece'den sonra da devam etti. Her halk hareketi, bütün aktif kitle eylemleri bu mücadelede olduğu gibi onların maskelerini indirecek ve onların karşı devrimci yüzlerini açığa çıkaracaktır. Adana halkı demokratik mücadelesinde ileri bir adım olan işçi gecesini her zaman hatırlayacaktır.

Faşistler

Ba.ta.l.sh.

rine, 12 Şubat günü devrimciler, 1000-1500 kişilik bir yürüyüş koluyla SBF'den Ankara TIP Fakültesi morguna geldiler. Yürüyüş boyunca faşizmi lanetleyen sloganlar atıldı.

Semih'in babası, polislere, ODTÜ'de bir cenaze töreni yapılması gerektiğini, bunun oğluna karşı yapabileceği son görevi olduğunu bildirdi. Bunun üzerine cenazenin ODTÜ'ye götürülmesi kararlaştırıldı. Devrimciler saflara dizilerek yürüyüşe geçmeye hazırlanıyorlardı ki, polisler, cop ve panzerlerle saldırdılar. Devrimcilerin üzerine kurşun yağdırdılar. Polisin açtığı ateş sonucunda, Gülay Özdemir adında bir kız arkadaş ağır yaralandı. Üç devrimci de polislerin saldırısı sırasında ve gözaltına alındıktan sonra polis otobüsünde yedikleri dayak sonucunda ağır şekilde yaralandılar.

Bu cinayetler ve kitle eylemlerine yöneltilen polis ve faşist çete saldırıları göstermektedir ki, hakim sınıflar en doğal kitle gösterilerinden bile ürkmekte, cenaze törenlerine dahi tahammül edememektedirler.

Gençliğin kitlevi, birleşik mücadelesine acımasızca saldırıldığı, kitle mücadelesini başarısızlığa uğratmak için faşistlerin ellerinden geleni ardlarına koymadıkları günümüzde, devrimci gençliğin görevi; EN GENİŞ GENÇLİK KİTLESİNİN BİRLEŞİK EYLEM BİRLİĞİNİ YARATMAK VE YÜKSELTMEKTİR.

Araban Köyü

Ba.ta.l.sh.

şında birşey bulunamadı.

Bu arama, taramadaki amaç açıktır. Ülkemiz ve çevremizde halkımız gün geçtikçe uyanmaktadır. Bu uyanıştan da hakim sınıflar rahatsız olmaktadır. Bu uyanışı durdurmak ve ayrıca doğuda sürdürülen milli zulmün devamı olarak çevre halkını baskı altına almak için, bu faşist yönteme baş vurmuşlardır.

Halkın bu şekilde korkutulacağını ve sindirileceğini sanan bu güçler yanılmaktadır. Biz Araban Köyü emekçileri, şunu belirtmek isteriz ki, bu oyunları gördükten sonra değil yılmak daha da bilenerek mücadelemizi hızlandıracağız.

İşçilerin,köylülerin bağımsız ve demokratik Türkiye'si için mücadele veren yurtsever cephede yer alanlarla birlikte uğraşımız devam edecektir.

Emperyalizme ve faşizme karşı mücadelede yerimiz kitlelerin yanı olacaktır.

ARABAN KÖYÜ EMEKÇİLERİ

Atamanlar Erkmenler

Ba.ta.l.sah.

edebiyatını MC iktidarı ile beraberce kullanıyorlar. Ecevit eskiden demokrasinin kurtarılması için Demirel'e el uzatıyordu. Şimdi ise Demirel'in halk düşmanı yüzü gün geçtikçe daha fazla açığa çıktığı için, burjuvaziye Demirel'siz bir AP-CHP koalisyonunu veya kendi iktidarını öneriyor.

Devrimci mücadelenin ve devrimcilerin en azılı düşmanlarından Faruk Sükan'ın içinde bulunduğu gerici DP de demokrasiyi ballandıra ballandıra övüyor. Burjuva basını tarafından demokrasi havarisi olarak gösterilen Sebati Ataman'lar ve Hayrettin Erkmenler ise, kanun ve devlet gücüyle her türlü anarşinin hemen bastırılması gerektiğini söyleyerek aslında halkın mücadelesinin her türlü baskı yöntemiyle bastırılması gerektiğini kastediyorlar.

Bütün bu kişilerin ağız birliği ile tekrarladığı "demokrasi", aslında, tam anlamıyla hakim sınıflar için demokrasi, ezilen ve sömürülen işçi sınıfı ve emekçi halk için diktatörlük olan BURJUVA DEMOKRASİSİ değildir. Birincisi, bizim ülkemizde bir burjuva demokrasisi yoktur. Çağımızda proleter devrimleri ve ulusal kurtuluş savaşları çağında burjuvazi, burjuva demokratik devrimi gerçekleştirip burjuva demokrasisini kuramaz. Bunun yanında daha da önemlisi, faşizmin yerini burjuva demokrasisine bırakması bir hükümet değişikliği meselesi değildir.

Öte yandan burjuva demokrasisi ve faşist diktatörlük, burjuvazinin iki ayrı hükümet alternatifi değil, burjuva devletinin iki ayrı var oluş biçimidir.

Faşist tırmanışın faşist diktatörlükle sonuçlanması veya faşizmin gerilemesini belirleyen şey, burjuvazinin istekleri değildir. Bu faşist burjuvazi ile anti-faşist güçler arasındaki mücadeleye, ekonomik ve siyasi genel bunalımın derinleşmesine, v.b. etkenlere bağlıdır.

Üstelik söylenenlerin aksine, ülkemizde faşist tırmanış durmuş değildir. Bu karara varmak için her günkü siyasal olaylara bakmak yeterlidir. Herhangi bir gazeteye göz atmak yeterlidir.

BURJUVAZİNİN ÇEŞİTLİ KESİMLERİ ARASINDA ÇELİŞKİLER DERİNLEŞİYOR.

Burjuvazinin çeşitli kesimlerinden gelen "demokrasi" sözleri, bu kesimlerle faşist burjuva kesimi arasındaki çelişkilerden kaynaklanmaktadır. Burjuvazinin bu kesimleri bu dönemde faşist diktatörlük taraftarı değillerdir. Ama bu "demokrasi" taraftarları, bir burjuva demokrasisini kastetmemektedirler. Onlar hakim sınıfların gerici diktatörlüğünün sürmesini hem de faşist burjuvazinin 12 Mart öncesi ve şimdiki gelişmelerle ele geçirdiği bütün mevzilerin korunduğu bir diktatörlüğü savunmaktadırlar.

Faşizmin kesin olarak yenilmesi, faşist diktatörlük tehlikesinin kesin olarak ortadan kaldırılması ulusal demokratik halk devriminin zaferi ve demokratik halk iktidarının kazanılması ile bir biçimde sürdürülmesi ile mümkündür.

Ayrı sınıfların ayrı demokrasi anlayışları vardır. Burjuvazininki, burjuva demokrasisi; işçi sınıfının ve geniş halk yığınlarınınki ise proleter demokrasisidir. Burjuva demokrasisinin, bir devlet biçimi olduğunu, burjuva diktatörlüğünün bir biçimi olduğunu kavramalıyız. Faşizme karşı, burjuva alternatif değil proleter demokrasiyi veya onun bir geçiş biçimi, özgül bir biçimi olan halk demokrasisini öne sürmeliyiz.

Öte yandan burjuva demokratik hak ve özgürlükler için mücadele işçi sınıfının ve emekçi halkın demokrasi mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Yani Ulusal Demokratik Halk Devrimi mücadelesinin bir parçasıdır. Ancak bu bir parçadır, bizi ilkeli mücadeleden vazgeçirmemeli, proleter demokrasisi hedefinden uzaklaştırmamalıdır.

Burjuva demokrasisi ve faşist diktatörlük burjuva diktatörlüğünün ayrı iki biçimi olduğuna göre faşizmin kesin olarak yenilmesi, faşist diktatörlük tehlikesinin kesin olarak bertaraf edilmesi bir devrim ve iktidar meselesidir. Ülkemizin bağımsız ve demokratik bir ülke haline gelmesinin önündeki engeller emperyalizm ve işbirlikçi hakim sınıflar diktatörlüğüdür.

Bugün dünya emperyalizminin en büyük iki gücü ABD emperyalizmi ve Sovyet sosyal emperyalizmidir. Ülkemiz ABD emperyalizminin hegemonyası altındadır. Sovyet sosyal emperyalizmi ise, ekonomik ve siyasi olarak her geçen gün daha fazla yayılmaktadır. Türkiye'de hakim sınıflar esas olarak Amerikancıdırlar. Sovyet sosyal-emperyalizmi ise bir yandan kendine hakim sınıflar arasında işbirlikçiler ararken, bir yandan da uzun vadeli bir iş de olsa, ülkemizdeki esas işbirlikçileri sosyal faşistleri iktidara yöneltmektedir. Ülkemizde sosyal-faşist karakterde, yani işe gelince faşist lafa gelince sosyalist karakterde bir diktatörlüğün kurulmasına çalışmaktadır.

Yakın ve uzak ekonomik ve siyasi çıkarlar açısından bakıldığında proleterya ve geniş emekçi halk yığınları bir tarafta, emperyalizm ve hakim sınıflar diğer tarafta yer almaktadırlar. ABD emperyalizmi hakim sınıfların gerici diktatörlüğü olmadan hegomanyasını, baskı ve sömürüsünü devam ettiremez. Sosyal emperyalizm ise bugün kendi işbirlikçilerini yaratmadan bunların iktidarını sağlamadan yani temelde sosyal-faşist bir diktatörlük kurmadan hegemonyasını gerçekleştiremez.

Hakim sınıflar diktatörlüğünün arkasındaki güç ise emperyalizmdir. Emperyalist hegemonya ve yayılma olmadan hakim sınıflar kendi iktidarlarını sürdüremezler.

FAŞİZME KARŞI MÜCADELE REVİZYONİZME KARŞI MÜCADELEDEN AYRILAMAZ.

Bugün ülkemizde emperyalistlerin bir işgali yok. Emperyalist baskı, tahakküm ve sömürü işbirlikçi hakim sınıflar aracılığıyla sürdürülüyor. Öte yandan faşist tırmanmanın işbirlikçi hakim sınıflar bir kesiminin, faşist kliğin işçi sınıfına ve bütün halka açık saldırısıdır. Faşist diktatörlük hakim sınıfların en gerici, emperyalizme en bağımlı, en saldırgan kesimin diktatörlüğüdür. Yani faşist klikler ve sosyal faşistlerin dünya gericiliğinin en büyük iki kalesinden, ABD ve Sovyet emperyalizminden ayrı düşünmek imkansızdır.

Bütün bunlar bize şunları gösteriyor: Proleterya ve ezilen halk yığınları için DEMOKRASİ Ulusal Demokratik Halk Devriminin çözüme ulaştıracağı bir meseledir. Bağımlı ve geri bir ülke olan Türkiye'de faşizme karşı mücadele, faşist diktatörlük tehlikesine karşı mücadele emperyalizme karşı mücadeleden, revizyonizme (sosyal-faşist diktatörlük taraftarlarına karşı) mücadeleden ayrılamaz. Reformizme karşı mücadeleden ayrılamaz.

faşist kanun tasarıları

Baş.sa.l'de

lüklerini birer birer yok etmeyi amaçlayan bu girişimlerle ilgili olarak, direnişteki bağırsak işçileriyle,Şahsuvar AK-AR işçileriyle konuştular:

HALKIN KURTULUŞU: Önümüzdeki günlerde, valilere özel yetkiler tanınmasını amaçlayan bir kanun tasarısının da için de yer aldığı bir dizi kanun tasarısı Meclislere sevkediliyor. Bu konuda ve bu tasarıların kanunlaşmasını engellemek için nasıl mücadele edilmesi gerektiği hakkında ne düşünüyorsunuz?

DİRENİŞTEKİ BAĞIRSAK İŞÇİLERİ:

MC iktidarı, işçi sınıfı ve tüm ezilen halk üzerindeki baskısını, zulmünü daha iyi sürdürebilmesi için, kendi çıkarlarını daha iyi kollaması, daha iyi sömürmesi için bu tasarıları gerçekleştirmek istiyor. Biz işçiler, bu tasarıların kanunlaşmasına kesinlikle karşıyız.

Bunun için, Türkiye çapında kadını, çocuğu, ihtiyarı ile, işçisi-köylüsü ile genel bir yürüyüş yapılmalıdır. Fabrikada, tarlada, köyde, kentte tüm işçilerin ve köylülerin genel bir direniş veya genel bir grev yapması gerekir.

DİRENİŞTE OLAN DOĞAN LASTİK'TEN BİR İŞÇİ:

Bu meseleyi, elimizden geldiği kadar, herkese anlatmalıyız. Etrafımızdaki işçilere, işçi temsilcilerine, bunların meclisten geçmesinin bizlere nelere mal olacağını anlatmalıyız. Hep beraber bütün işçiler birleşmeli, bu tasarılara karşı, yürüyüşler, mitingler yapılmalıdır. Bu birimizin değil, hepimizin görevidir.

DİRENİŞTEKİ AK-AR İŞÇİLERİ:

Bunu protesto etmek için miting ve yürüyüşler düzenlenmeli. Bu mücadeleyi kitlelere yansıtmak için aktif kitle eylemleri yapılmalıdır. Grev ve direnişteki işçiler arasından bir komite kurularak bir miting ve yürüyüş düzenlenebilir. Bu mesele en geniş kitlelere yansıtılmalı.

DİRENİŞTE OLAN ŞAHSUVAR İŞÇİLERİ:

Faşist kanunları protesto yürüyüşleri, mitingleri yapılabilir.Tüm işçi sınıfını ve halkımızı kucaklayan toplantılar düzenlenmeli, bildiriler dağıtılmalı, imzalar toplanmalıdır.

DİRENİŞTEKİ UYGUN PLASTİK İŞÇİLERİ:

Uygun Plastik işçileri olarak, MC hükümetinin işçilerin, köylülerin, öğrencilerin, memurların, kısacası tüm Türkiye Halkının gelişen devrimci mücadelesini kanlı, faşist bir diktatörlükle engellemeye çalışmasına karşı uyanık olmamız gerektiğine inanıyoruz. Faşist MC iktidarının "güvenlik kuvvetleri" nin yetkilerinin arttırılmasını ve her vilayetde, valinin, istediği anda sıkıyönetim ilan etme yetkisine sahip olmasını, sağlayan kanunların ve bunun gibi diğer kanunların çıkışını, mevcut devlet mekanizmasının faşistleştirilmesi ve faşist bir diktatörlüğe zemin hazırlama olarak görüyoruz.

Son zamanlarda gelişen, işçi sınıfının sendikal hakları, iş güvenliği ve sosyal hakları için mücadelelerini faşist komando bozuntuları, işverenlerin kiralık katilleri, bu da yetmezse, polis copları ve jandarma dipçikleri ile basıp dağıtmaya kalkışmaları, işçi sınıfının devrimci mücadelesini engelleyemiyecektir.

Elka işçilerinin, Şahsuvar, AK-AR döküm, Doğan Lastik, Pres Demir Döküm, bağırsak işçilerinin yiğit mücadelelerine karşı başvurdukları bütün baskılara rağmen, grev ve direnişlerini engelleyebildiler mi? Biz, Uygun Plastik işçilerinin direnişine saldırıp, çadırımızı sökerek, 20 kişiyi 34 saat II. Şube'de göz altında tutmalarına rağmen, mücadelemizi engelleyebildiler mi? Türkiye'nin her tarafında, emekçi halkın gelişen devrimci mücadelelerine karşı başvurdukları zulüm ve teröre rağmen, emekçilerin sesini susturabildiler mi? Hayır! Bin kere Hayır.

Ama biz bütün bu baskılara rağmen, her gün kendi öz deney ve tecrübelerimize dayanarak daha da kararlı, daha da bilinçli ve daha da örgütlü olarak mücadele etmemiz gerektiğine inanıyoruz. Faşist diktatörlük tırmanışına karşı en etkili silah, işçi sınıfı öncülüğündeki Türkiye'li devrimcilerin, omuz omuza verecekleri devrimci mücadeledir.

Yaşasın işçilerin, köylülerin, memurların, öğrencilerin ve tüm yurtseverlerin devrimci birliği ve dayanışması!

KAHROLSUN SÖMÜRÜ VE ZULÜM DÜZENİ!

ORKO'DAN BİR GREVCİ İŞÇİ

MC iktidarı bu yasalarla, binlerce kişinin kanı pahasına elde edilmiş olan demokratik hakları ortadan kaldırmak istiyor. Amaçları, her gün bir adım daha ilerleyen devrimci hareketi şiddete başvurarak geriletmektir. Halkı daha fazla sömürmek için ortam hazırlamak istiyorlar. Valilere, sıkıyönetim şartlarına benzer uygulamalar için yetki veriyorlar. Çünkü, gelişen işçi ve öğrenci hareketlerini bastırabilmek istiyorlar. Hakim sınıflar bize en azından ikinci bir 12 Mart dönemini yaşatmak istiyorlar. Valilere bu yetkileri vererek, grevleri, direnişleri durdurmak, devrimcileri gözaltına almak, dernekleri kapatmak ve devrimci hareketi geriletmek arzusundalar. Biz sıkıyönetim şartlarını yaşamış işçileriz. Böyle uygulamaların kimin lehine, kimin aleyhine çalıştığını biliriz. Evlerin izinsiz aranması için kanun çıkartacaklar, sonra da "anarşi hortladı" diye evleri basıp devrimcileri öldürecekler veya tutuklayacaklar. Çeşitli tertiplerle halkın gözünü boyayıp hakimiyetlerini devam ettirmeye çalışacaklar.

Bu yasaların çıkması için en geniş biçimde kitle mücadelesine baş vurmak gerekir.

ÖĞRETMENLER NE DİYOR?
ÜSKÜDAR TÖB-DER ŞUBESİNDEN BİR GRUP ÖĞRETMEN:

Bu anti-- demokratik yasalar, ABD emperyalizmine ve onun işbirlikçilerine karşı artan ulusal muhalefeti bastırma amacını taşımaktadır. Devrimci hareket açısından, Türkiye'deki demokratik güçlerin muhalefetini önemli ölçüde etkileyecektir. Örneğin, Istanbul valiliğince girişilecek bir uygulamada grev ve direnişler yasaklanacak, demokratik kuruluşlar kapatılacaktır.

Tırmanmakta olan faşizme karşı en önemli mücadele biçimi aktif kitle mücadelesidir. Örneğin, demokratik kuruluşların düzenleyeceği gösteri ve yürüyüşler, kitle haberleşme araçlarından faydalanmak, belirli bir işkolunda, bu kanun tekliflerini protesto için örgütlü ve kademeli bir şekilde iş bırakmak gerekir.

DİSK ve TÖB-DER anti-faşist mücadelede üzerine düşeni yapmamıştır. Yapacağını da sanmıyoruz. Ama, isteğimiz, bundan sonra çıkacak bu anti-demokratik yasalar karşısında aktif kitle hareketlerinin ortaya konmasıdır.

Doğan Lastik işçileri, "Bütün işçiler birleşmeli, bu tasarılara karşı, yürüyüşler, mitingler yapılmalıdır " diyor.

"ARÇELİK İŞÇİLERİ"

Sınıfına en iyi hizmetler vermeyi bir ödev sayan "DEMİREL ve ortakları"nın bu yeni girişimlerini işçilerimizin çoğunluğu hiç yadırgamadı.

Kapitalist, Emperyalist ve Faşist diye tanımlanan bu üç canavarın TÜRKİYE temsilciliğini ve uşaklığını yapan ve bunu daha önceki icraatlarıyla kanıtlayan bu hükümetten, sınıfımız lehinde girişimler beklemek çok iyimserlik olmaktan başka bir şey olmazdı. Bunun yanında bu tip icraatlar tabiiki işçi sınıfını rahatsız edici nitelikler taşıyor. Bize düşen görev ivedilikle bilinçlenmek tüm devrimci kuruluşlarla birlik ve beraberlik sağlayarak bu saltanata karşı koymaktır. Şu durumda bizde en büyük görev sendikalara ve diğer devrimci kuruluşlara düşüyor. Bunların artık aktif olarak devreye girmeleri gerekiyor. TRT'ye ve basına verilen bir iki demeçle hiç bir şey halledilmez. Artık mitinglerin, yürüyüşlerin ve hatta genel grevlerin zamanı gelmiştir. Böyle bir hükümete ancak böyle karşı koyulur.

Bugün açık olarak Anayasayı çiğneyen yargı organlarının verdiği kararları uygulamayan bir topluluğa her türlü müdahale bizce YASALDIR.